

Lagfartsprotokoll från Lagtima höstetinget i Höckerstad den 28 oktober 1800.

§ 1.

Med anhållan om lagfart inlämnades följande köpebrev:

Jag Johan Nicolaus Lindahl genom detta öppna köpebrev försäljer till bataljonkirurgen herr Olof Wallberg och dess hustru Brita Catharina Lagergren mitt ägande **kronoskatte cavallerireserv hemmanet Brunneby** ett helt mantal för 1.666 riksdaler 32 skilling specie.

Urtima ting vid Fristads gästgivaregård den 23 januari 1801.

§ 2.

Som skomakaren Anders Bergren på Nybble ägor, av herr kronolänsmän J.W. Axelgren, till detta urtima ting, instämts, närvarande erkände, att han den 22 nästlidna december förövat **olovlig brännvinsbränning** med en kopparlyftpanna.

Alltså och i förmåga av 8 §, 1 momentet uti Kongl Majts nådiga förordning av den 15 oktober 1797 jämfört med Kongl kungörelsen av den 28 oktober förledet år, aktade häradsrätten rättvist, fälal Berggren, som under tillåten tid icke äger rätt därtill, till sextiosex riksdaler 32 skilling banco böter och dömer honom sin panna icke till brännvinspanna ämnad, förlustig.

Kommandes Bergren, i brist av tillgång till böternas gäldande, att i det stället för brott sitt bestraffas med tjuugoåtta (28) dagars fängelse vid avten och bröd å Linköpings slottshäkte.

Lagfartsprotokoll den 4 februari 1801.

§ 7.

Fann rätten skäligt i förmåga av 4 kapitlet Jordabalken, andra uppbudet i **hela krono-**

skattehemmanet Brunneby, som bataljonskirurgen herr Olof Wallberg och dess hustru Brita Catharina Lagergren sig tillhandlat för 3666 riksdaler 32 skilling riksgäld av herr Johan Niclas Lindahl och dess hustru Gustava Eleonora Lindahl född Görvell i Norrköping.

Lagfartsprotokoll den 4 februari 1801.

§ 5.

Torp ett mantal frälse och därunder lydande utjorden Nybble, som kornetten högvälborne baron herr Malcom Hamilton för 4.833 riksdaler 16 skilling dels banco och dels riksgäldssedlar, tillhandlat sig av herr prosten och kyrkoherden Zackarias Juringius och dess hustru Maja Zetterling.

Lagfartsprotokoll den 4 februari 1801.

§ 7.

Fann rätten skäligt i förmåga av 4 kapitlet Jordabalken andra laga uppbudet i **hela Alms 1/4-dels kronoskattehemman och 1/4-dels frälsehemman**, som herr rådmannen J-A. Rickman i Norrköping tillhandlat sig å öppen auktion den 30 maj förledet år, av bonden Jacob Jonsson för 1.555 riksdaler 26 skilling riksgäldssedlar.

Laga sommartring vid Höckerstad den 26 maj 1801.

§ 25

Saltpetersjudaren Sandsten på Skjorstads ägor, som vid sistlidne ting blivit av kronolänsmannen Axelgren, å dess sysslas vägnar instämd, men av sjukdom hindrad från inställelse företrädde sig på upprop och vidgav att han en längre tid vistats inom Tåby församling, utan att hos pastor därstädes förete hindersbevis och icke rättade sig efter Kongl. brev av den 19 februari 1768 stadgar, böta fem riksdaler silvermynt eller en riksdaler 32 skilling specie.

Laga sommartring vid Höckerstad den 26 maj 1801.

§ 34.

Å sysslans vägnar hade kronolänsmannen Johan Wilhelm Axelgren låtit instämma pigan Ingeborg Andersdotter på Skjortads ägor med påstående enligt ett så lydanden memorat:

Å sysslans vägnar anhåller jag att pigan Ingeborg Andersdotter på Skjorstads ägor, som blivit lägrad och barn framfött, må varda genom stämning kallad till förestående allmänna sommartinget uti Björkekinds härad, att åläggas uppgiva sin lägersman och därefter för brottet lagligen böta.

Blackstad den 18 maj 1801

Johan Wilhelm Axelgren

På upprop inställde sig parterna personligen varefter och i sammanhang härmed häradsrätten företog sig det av gifta torparen Petter Andersson i Målslätten på Ljunga ägor, mot pigan Ingeborg Andersdotter instämde mål, angående sanningen om det rykte hon om Petter Andersson utgjorde, som skulle vara fadern tilld et av Ingeborg framfödda o-äkta barn eller i bevis därav, att nan måtte för en sådan beskyllning lagligen befrias.

Petter Andersson men, och tillstädes ej mindre än dess hustru Christina Håkansdotter.

Och berättade Ingeborg, som tillörne tvenne gånger varit för lönskaläge lagförd, blivit av Petter Andersson, under den korta tid han uppehållit sig i dess hushägnad och med barn rätt henne för hon den 10 sistlidna april på Skjorstads ägor framfött ett ännu levande gossebarn.

Petter Andersson, 39 år gammal, nekade till Ingeborgs hävdande och hans 60 år gamla hustru, med vilke Petter icke hade några barn, fritog honom i alla från en slik handling under försäkran att Ingeborg mellan Petter och henne.

Ingeborg utsade sig icke hava något vittne, varmed hon kunde även intyga Petter Andersson om lägersmålet och kronolänsmän Axelgren fann icke något skäl att å Petter yrka i anseende härmed påstod ansvar å Ingeborg Andersdotters för tredje resan begånget lönskaläge.

Utslag.

Emot sitt anständiga förnekande kunde torpare Petter Andersson i Målslätten på intet sätt övertygas att hava plägat olofligt köttsligt umgänge med pigan Ingeborg Andersdotter emedan han ick måtte från att en ensam därför rättsligen frikallas.

Men däremot och som Ingeborg tredje gången måste med lönskalägesbrott beträdd. Alltså och i förmåga av 53 kapitlet och 55 kapitlet 5 § missgärningabalken aktar häradsrätten skäligt fälla henne till 15 silvermynts böter eller 5 riksdaler specie ålägga henne att till Tåby kyrka utgiva 32 skilling och att därstädes undergå hemlig skrift och en avlösning.

Skulle hos Ingeborg icke givas tillgång till böterna kommer detta att i stället avstraffas med 8 dagars fängelse till vatten och bröd å Linköpings slott.

Laga sommarting vid Höckerstad den 22 maj 1801.

§ 52.

På därom gjord anhållan av inspektoren Petter Wrångström, såsom ägare till **Västergården i Fristad** aktade häradsrätten skäligt stadga vite av 3 riksdaler 16 skilling, vartill utom böter efter lag för skadans ersättande, den skall vara förfallen, som ofredar nämnda hemmans ägor, det vare sig med olovligen skogsåverkan, kalkbrott, o-riktig kör- och gångvägars tagande, gärdsgårdars och leds och grindars nedbrytande och låta kreaturs betande eller vad annat ologligt som finnes.

Börande detta förbud att det bliver till efterrättelse han skall, en gång varje år offentligen uppläsas i Tåby kyrka och varda till åtlidnad.

Laga sommaring den 27 maj 1801 i Höckerstad.

§ 54.

Till häradsrätten inlämnades följande handling:

Undertecknad upplåtit och försålt vårt **ägande torp Målslätten** kallat, som är beläget i Östergötland och Björkekinds härad samt Tåby socken och **rusthållet Ljunga ägor** på 50 års tid tilltorparen ärlige och välbeskedlige Måns Larsson samt dess kära hustru Britta Stina Jacobsdotter, emot en överenskommen summa å ett hundrra niotiofyra riksdaler fyrtio skillingar efter riksgäldsmynt, vilka penningar vi den första med den sista fullkomligen bekommit haver och för den skull kvitterat varda.

Kommer således förenämnde torparen Måns Larsson och hans kära hustru, barn och arvingar att åtnjuta nyssnämnda ägor och förmåner som i äldre tider och nu därtill göra, så åker som äng, beta på vitmossen, fiska i den så kallade Oxetorpasjön samt risbränlse på utskogen och försannerligen hamla av löfskogen.

Under föreskrivna tid varder torparen förbunden, att hålla stuga i så gott stånd, som det nu är emottaget, så till hus som gård, gården med mera.

Torparängarna på föreskriven tid kommer även årligen att betas av bruket för 4 riksdaler till rusthållet, vilket bör erläggas till den första oktober årligen.

Så samt då femtio föreskrivna betalningarna är förbigåna och till ända lupna, kommer ovannämnda summa ett hundrade nittiofyra riksdaler specie eller 3.500 riksdaler kopparmynt av rusthållningen till dåvarande torpare hava utangå och torpet åter till rusthållet återgå.

Föregående avhandling uppsatt med sunt förstånd i närvaro av tvenne vittnes närvaro i Ljunga den 4 oktober 1794.

Petter Holm Ann Catharina Nilsson

Som vittne härtill underskriver

Niclas Nilsson i Ljunga Petetr Carlsson i Rådmansgården.

Och blev denna handling i domboken intagen till att framdeles förekomma samt den skall ock märka tingsförmån.

§ 55.

Följande handling inlämnades till häradsrätten:

Undertecknad upplåter och försäljer vårt ägandes **torphemman Målslätten** kallat i Östergötland och Björkekinds härad samt Tåby socken och på rusthållet Ljunga ägor beläget på förpantning av femtio års tid från den 4 oktober 1799 till trädgårdsmästaren Israel Tollsten och hans kära hustru Maria Johansdotter vid Mem, emot en överenskommen köpesumma stor två hundrade nittiofyra riksdaler 21 skilling 4 styver riksgäldsmynt, vilka penningar är i det första med det sista fullkomligen bekommet, och för den skull härmed kvitterad varda.

Kommer således nämnda Israel Tollsten och hans kära hustru, samt barn och arvingar åtnjuta, nyttja de ägor och förmåner som i äldre tider och nu därtill göra, så i åker som äng beta på utmarken.

Fiske i den så kallade Oxtorpesjön, samt risbränlse på utskogen och försanneligen hamla lövskogen.

Under föreskriven tid varder torparen förbunden att hålla torpet i gott stånd, som det nu är emottaget, så till hus som gärdesgårdar med mera.

Även kommer torparen årligen att skatta eller betala till ovannämnda rusthåll fyra riksdaler, vilken sist den 1 oktober varje år bör erläggas.

Ock slutligen när dessa föreskrivna femtio betalningsår äro förledna eller till ända, tillfaller detta torp med alla dess tillhörigheter Ljunga rusthåll emot betalning av då varande rusthållsägare ett hundrade nittio fyra riksdaler 42 skilling och 8 styver

Laga sommaring i Höckerstad den 29 oktober 1801.

§ 78.

Käranden, bonden Pehr Nilsson hustru **Caisa Matsdotter** i Nybble, till sockenskomakaren Anders Bergren i Hemmingsbo, med påstående, att han svaranden sistlidne sommar, i täppan vid Hemmingsbo **kullfält och bortfört** åtta stycken björkar, två aspar och fyra stycken aleträd, det måtte han för en slik oloflig åverkan böta, erlægga vitesförbudet två riksdaler samt ersätta ej mindre trädens värde än ålagt rättegångskostnad.

På upprop inställde sig för käranden, hustrun, dess sväger bonden Anders Nilsson i Kåvrö, munteligen befullmäktige och svaranden personligen, som till bevis, att han ägde rätt efter gehag göra och låta, med den inom Hemmingsbo inhägnad befintliga skog, företedde ett så lydande kontrakt, intaget i häradsrättens dombok för den 30 oktober 1788.

Härmed tillkännagav kärandens ombud, att häradsrätten, genom utslag av den 27 maj sistlidna år, förklarar svaranden skyldig avträda torpet Hemmingsbo på Nybble ägor beläget, till käranden hustru. mot den avgivna löseskilling av ett hundrade trettio-åtta riksdaler 2 skilling 8 styver specie, emot vilket utslag, som från häradsrätten uppvisats svaranden, fanns hava i rätten tid vad erlagde till fullföljande och nästkommande lagmansting i länet.

På anledning härav trodde svaranden Bergren, att till dess vällofliga lagmansrätten, sig sitt utlåtande i målet avgivit, han trodde vara lika hållen vid den rättigheten och förmågan ifrån intaget kontrakt honom tillägges vilket utan av Anders Nilssons bestrides, under påståendet, att i fall svaranden kan skäligt låta målet vid torpet Hemmingsbo kvarbliven skog under förbud satt, på det att svaranden under tiden icke måtte ödelägga, hela den i skada mark och således inna dess avflyttning, hugga den för alldeles onödigt.

Utslag.

Som häradsrätten den 27 sistlidna maj givna utslag i av skomakaren Bergrens rättighet till torpet Hemmingsbo här upphörde och blivit överantaget på Nybble hemmans ägare hustrun Caisa Matsdotter, ännu icke vunnit laga kraft, utan beror på lagmansrättens prövning.

Alltså, och innan välbemalte rätt sig däröver utlåtitt, kan lyst och även främmande ännu sig icke yttra, utan altar skäligt tills vidare uppskjuta detta mål, medföra som på till det ting, som sedan lagmansrättens utslag fallit inträffa och varvid parterna själva stämda bör sig infinna, varmed beslut försedd.

Beständes och på det den vid torpet Hemmingsbo ännu befintliga skog icke alldeles måtte förövas, rätten lyst skäligt med tio riksdalers vite vara förbjuden att hugga därå intill dess häradsrätten sig i ämnet utlåtitt.

(Mål den 27 maj 1800 finns inte angående detta ärende.)

Lagfartsprotokoll den 25 februari 1802.

§ 11.

Jag Carl von Block försäljer **ett mantal frälsehemmanet Tåby** i Tåby socken till landshövdingen m.m. högvälborne friherre herr Carl Hamilton för en köpesumma två tusen två hundrade tjugotvå riksdaler 10 skilling banco, enligt köpebrav 14 mars 1802 som sedan genom transport upplåtitt det på cornetten högvälborne friherren herr Johan Hamilton.

Lagfartsprotokoll den 22 februari 1803.

§ 1.

Blev med anhållan om lagfart följande köpebrev till häradsrätten inlämnat:

För allom dem som detta öppna salubrev läsande eller hörande varder, gör jag Olof Carlsson härmed veterligt att hava med min kära hustru Christina Jacobsdotters goda vilja och samtycke försåldt, såsom jag och genom detta salubrev försäljer, till min kära son bonden ärlige och beskedlige Jacob Olofsson och dess hustru Catharina Svensdotter **hälften** uti vårt ägande **hela frälsehemman Skjorstad** i Linköpings län, Björkekinds härad oh Tåby socken beläget, oh det för en överenskommen och betingad köpesumma stor femton tusen daler i specie 833 riksdaler 6 skilling gångbart mynt, vilka 833 riksdaler och 16 skilling härmed ~~köper~~ ^{klä}erat såsom redan fulltaligen erlagda och betalda.

Restad 15 januari 1803

Olof Carlsson Christina Jacobsdotter

Lagfartsprotokoll den 24 maj 1803.

§ 3.

För lagfarts sökande, inlämnades ett så lydande köpebrev till häradsrätten:

Jag Carl Olofsson gör härmed veterligen att hava med min kära hustru Anna Christina Eric dotters goda ja och samtycke, försålt, som jag ock, genom detta salubrev försäljer till min kära svärförälder mämndemannen välförståndige Jonas Carlsson och hans hustru Brita Stina Jansdotter i Tåby rårmansgården min ägande andel, **fem artondelar uti hela kronoskattehemmanet Rådmansgården** för 555 riksdaler 20 skilling specie.

Laga sommaring vid Höckerstad den 25 maj 1803.

§ 65.

På därom gjord anhållan av frälseinspektören Peter Björling på Mem, aktade häradsrätten skäligt utfästa ett vite av tre riksdaler 36 skilling, vartill utom böter efter lag och skadans ersättande, den skall vara förfallen, som hädanefter i någon mått ofredar frälsehemmanet Torp med Nybble utjords ägor, det man sig antingen med olofligt betande, gärdesgårdarnas, led och grindar nedtager och för däröver med ovanliga gång- och körvägars tagane, skogshygge eller lövträds avverkande.

Börandes detta förbud, om därtill efterrättelse varda, skall och vid predikstolarnas i närliggande kyrkor uppläsas.

Laga sommaring vid Höckerstad den 27 maj 1803.

§ 89

På därom gjord anhållan av förre nämndemannen Holsten Månsson i Blinnestad och Johan Carlsson i, såsom ägare av tvenne helakronoskatte rusthåll, aktar häradsrätten skäligt fastställa ett vite av tre riksdaler härtill, utom böter efter lag och skadans ersättande, den förfallen vara skall, som hädanefter beträdas ovannämnda hemmans ägor, det man sig med ovanliga kör- eller gångvägars tagande, gärdesgårdar, led och grindars nedertagande och för därvarande olofligt skogshygge och lövbrott eller hädanefter olagligen gästa dess hus.

Börandes detta förbud, om det skall medföra den åsyftade verkan en gång varje år uppläsas å predikstolen i Tåby kyrka.

Laga hösteting vid Höckerstad den 26 oktober 1803.

§ 38.

Uppå begäran av ägaren till Skjorstads hemman, bonden Jacob Olofsson därfinnandes, aktade häradsrätten skäligt att utsätta ett vite av två riksdaler, vartill utom böter efter lag och skadans ersättande, den förfallen vara skall, som tager med olovlig skogsavverkan, gärdesgårdarnas, leds och grindars nedertagande å ovannämnda hemmans ägor hädanefter de, allom genom olagliga vägars tagande samt ofog på hemmanets ägor.

Börandes dock, detta förbud, en gång varje år å predikstolarna i nästvarande kyrkor offentligen pålysas.

Lagfartsprotokoll den 3 november 1803.

§ 3.

Jag Sven Jonsson och jag Jonas Håkansson med min kära hustru Anna Cajsa Jonsdotter upplåter och försäljer till vår broder och sväger gästgivaren välförståndige Lars Jonsson och dess hustru Maria Nilsson i Fristad våra 3/5-delar uti 1/6-dels rusthåll och 1/6-del augment av hela rusthållet och augmentet Fyrby i Tåby socken för överenskommen summa åtta tusen fyra hundra sextio riksdaler 32 skilling specie den 10 oktober 1803.

Laga vinterting i Höckerstad den 29 februari 1804.

Inlämnat till häradsrätten, men ej åtgärdad och med påskriften " Hög-dumt."

I anledning av det att lofliga Björkekinds lagtima hösteting den 4 november 1803 begärt mitt utlåtande angående då instämde mål uppå gästgivaren i Fristad Lars Jonssons förklaring inför protokollet, för det han förnekat mig hästar vid ankomsten till Fristad den 10 augusti nästförledet år, samt även för dess notering i dagboken vid samma tillfälle, får jag sålledes mitt svaromål nu avlämna.

Denne Lars Jonsson har själv vidkänt att han förnekat mig hästar, således yrkar jag och påstår det straff och plikt som lag förmår.

Varest jag mest vistas och bor måste helt säkert ej behöva bevisa inför en slik karl. Han anförer att från Mariehof är ej mer än 3/4-dels mil. Samma längd av väg är det även från Söderköping och enär man reser därifrån kan ej vid Fristad nekas hästar. Det kan väl ej vara tillståndigt för en gästgivare i Fristad äga rättighet så förfrågas personer som bo i orten varifrån de komma samt på eget infall neka en resande hästar.

Lars Jonssons ursäkt att han ej själv skrivit sitt namn under annotationen emot mig, är jag intet sätt antagligen mindre laglig. Dess annotation var dessjämte hans namn där underskrivet. Så mycket mera bevisligt är att detta var hans eget, som denne annotation fick stå oöverkortad.

Om Lars Jonsson ej själv skrivit detta utan någon skurk tillåtit sig slik skrivart, är det Lars Jonssons sak, att själv bevisa detta och lagligen tilltala denna vanvetting, men då denne annotation opåtalat antecknat.

Dagboken är det Lars Jonssons ovillkorliga skyldighet att lagligen ansvara därföre och täcker lofliga tingsrätten rättvist pröva om ej denne Lars Jonsson härigenom gjort sig förtjänt av det straff enligt av honom anförda Kongl Gästgiveri förordning av år 1766, som befaller, att den hållkarl som med ovet ofredar resande, skall vara förfallen till sex par spö.

Ännu mera kan ej annat än gästgivaren själv gjort sig härtill förtjänt då han kan begå ett slikt brott med en så skamlös och alldeles vetlös annotation i dagboken Mariehof den 27 februari 1804

Jacib C. Ridderberg Block

Lagfartsprotokoll den 17 maj 1804.

§ 1.

Till lagfart uti undertecknade, inlämnades så lydande salubrev:

Jag underskrivne Carl Didric Hamilton, friherre och Konungens överstekammarjunkare och landshövding och riddare av Svärdsorden, med min kära hustru fru friherrinnan Anna Catharina Hamilton, född Adelheim, samtycke och samtycker jag Fredrik Edward Hamilton och jag Svante Banér till vår käre svåger högvälborne baron och friherre herr Fredric Edward von Saltza och dess hustru högvälborna fru och friherrinna Beata Margareta von Saltza, född Hamilton, vår andel av de oss i arv efter vår framlidne käre broder kornetten m.m. Malcom Hamilton tillfallna egendom belägen uti Östergötland, Björkekinds härad och Kuddby och Tåby och Å socknar

Mem, två mantal frälsesäteri samt
frälsehemmanen Sätra 3/8-dels mantal
Skjorstad, två mantal,

Torp ett mantal,

Tåby, 4 mantal

Helgestad, 3/28-dels mantal,

Harsby 1/2 mantal, samt

kronoskattehemmanen Skällingstad 2 mantal,

kronoskattehemmanet Brännestad 1/2 mantal,

kronoskattehemmanet Berga 1/2 mantal och

Sjövalla 1 mantal,

med allt därtill lydande för trettioett tusende femhundra femtio sjugosex riksdaler / 31. 555/ och 26 skilling banco specie.

År efter Christie börd ett tusende åtta hundra tredje och en 17 november
C. Hamilton, Fr. Hamilton, Svante Banér, Anne Adelheim.

Lagfartsprotokoll den 17 maj 1804.

§ 3.

Under anhängan om lagfart, blev ett så lydande skrivelse till häradsrätten ingivet:

För alla dem som detta öppna köpebrev kan förekomma, gör vi härmed och troligt, att vi av välbetänkt mod och fri vilja upplåtit och försålt, som vi i kraft härav upplåter och försäljer till min kära son gästgivaren ärliga och välförståndige Johan Jostsson och dess kär ahustru ärliga och sedesamma Anna Pehrsson **vårt halva skattehemman i Fristads by, gästgivaregård** och alla dess ägor, skog, mark, och hus, och samt härutinnan allt, uti Tåby socken och Björkekinds härad beläget och det för den överenskomna köpeskilling av tjugotvå tusende daler banco eller ett tusende åtta hundra trettio riksdaler sexton skillingar i riksgäldsmynt, vilket belopp nu kvetteras.

För den skull avhänder vi oss också våra arveligen ovannämnda **halva skattehemmanet gästgivaregården i Fristad och dess underlydande utjord** med allt som därtill lytt haver tillägnas som en fastighet vår kära son Johan Jostsson och dess hustru och arvingar att såsom sin tillfångna egendom gagna, behålla och besitt.

Till yttermera vissa skriva och underskriva vi detta egenhändigt.

Fristad den 12 maj 1804 Jost Larsson Christina Johansdotter

Utdrag ur **saköreslängd** den 17 maj 1804.

Böter efter åtal av kronolänsman Lindahl, torparen Jonas Nilsson, Beatelund under Mems säter, för första gången idkat oloflig brännvinsbränning femton riksdaler tre banco samt förklarad förlustig den av Lindahl i beslag tagna bränneriredskap, bestående av en kopparlyftkanna, mått pipor, kylfat och kar.

Lagfartsprotokoll den 10 oktober 1804.

§ 2.

Under anhängan om lagfart blev ett så lydande köpebrev till häradsrätten ingiven:

Jag Beata Margareta Funck, född Löfgren, försäljer härmedels till min yngste son hovjunkaren lagmannen herre Fredric Jacob Funck mitt ägande halva rusthåll Almstad med tillhörande halva Brunneby rusthåll samt utjorden Aspatorp, jämte övriga flera lägenheter med mera själva detta rusthåll rätteligen tillhöra eller lagligen tillvinnas kan, för en övernsekommen summa stor sju tusende riksdaler riksgäld, eller 4.666 riksdaler 32 skillking specie, att under de villkor köpa av handlingen och denna dag innehålla och då jag därvid fillfalla hans arvedel av **halva Almstads rusthåll** tillhörigheter och tillägnar även min son, att för sig och sina arvingar nyttja och begagna efter sin önskan.

Almstad den 28 december 1803

Beata Margareta Funck

Till nödig upplysning vid lagfartens sökande samt krigsmanshus utgifter antecknas: Att Almstads och Brunneby tvenne halva skattehemman, indelta till rustningsstam nr. 19 av Östgöitha Livgrernadierer regemente och rusthållsdivisionen, samt de därtill anslagna augment skattegården i Skjorstad och Tåstads byar, äro belägna uti Björkekinds härad och Tåby socken, men den så kallade Munkängen och hagar i Lösings härad och Tingstads socken och skatteutjorden Elleby och Helleberga med Sandby skatteåk-

Laga höstting i Höckerstad den 13 oktober 1804.

§ 12.

Bonden Pehr Nilsson i Nybble, som uteblivit i ett av skomakare Anders Bergren i Hemmingsbo instämt mål, är efter kronolänsman Lindahls gjorda påstående till häradsrätten stadgade vitesbot, 2 skilling banco.

Utdrag ur saköresläng/ den 13 oktober 1804.

Efter instämning av pigan Lisa Catharina Knutsdotter i Torp böte för lönskaläge, och drängen Johan Petersson vid Mems frälsesäteris ägor vardera 3 riksdaler 16 skilling och giva till Tåby kyrka, han 1 riksdaler 16 skilling och hon 32 skilling, allt banco, samt därstädes undergå plikt och avlösning, så vida de efter brottets begående icke varit av den heliga nattvarden delaktig.

Laga vinterting i Höckerstad den 15 februari 1805.

§ 38.

Företog sig häradsrätten till avgörande det från sistlidna ting hit uppskjutna mål mellan skomakaren Anders Berggren i Hemmingsbo, käreande, oh bonden Pher Nilsson i Nybble, svarande, angående av den förre senare ersättning från 1802 års gröda vid

torpet Hemmingsbo, som Pehr Nilsson skulle egenmäktigt avbärgat och använt, enligt förra tingsrättens protokol.

Härvid inställde sig parterna personligen, av vilka Berggren uppviste Kongl Majts nådiga dom av den 30 oktober förelidet år mellan dessa parter, den nämnda rättigheten att under förpantning bebo torpet Hemmingsbo, vilket Berggren blivit förklarad berättigad i grund av Högberörda Nådiga dom, som tillika stadgade att Pehr Nilsson skulle gälda käranden dess lösen med fem riksdaler 24 skilling banco.

Efter uppläsandet därav tillfrågades Pehr Nilsson, om han kunde visa laglig rättighet för sin överklagade åtgärd, att hava tagit befattning med Hemmingsbo ägor. Härtill svarade svaranden icke annorledes, än vad häradsrätten och lagens rättvisa dom.

Sedan parterna därefter någon stämt med varann i ämnet samtecknat, belev även i godo och överenskommelse träffat att svaranden Pehr Nilsson inom sex veckor till käranden i allt betala 16 riksdaler 32 skilling banco, den senare helt och hållet nedlade käromålet och

Avsades

Jämte det häradsrätten i förmåga av 20 kapitlet rättegångsbalken, som i dess kraft gäller vid fastställande av parternas instämmande inför rätta träffad ovannämnda överenskommelse var medels då svaranden uppfyller dess åtaganden kan mäka ersättning fråga helt och hållet förfallar, kommer Pehr Nilsson, jämlikt 1 kapitlet 4 paragrafen utsokningsbalken att i grund av kronolänsman Lindahls gjorda påstående för självhandling böta sin ågjorda handling med sex riksdaler 32 skilling banco

Lagfartsprotokoll den 14 februari 1805.

§ 1.

Vid begäran om lagfart ,blev ett så lydande köpebrev till häradsrätten ingivet:

Jag Olof Wallberg intygar att jag av fri vilja och välbetänkt, samt med min kära hustrus goda ja och samtycke, försålt, som jag i kraft av detta öppna salubrev upplåter och försäljer till prosten högvällärde och högädle magister herr Jon Wåhlander och des fru Catharina Margareta Juringius mitt ägande **kronoskatte kavallerireservhemman Brunneby ett hekt mantal**, beläget uti Östergötlands län, Björkeinds härad och Tåby socken, mot ett betingat och överenskommen köpeskilling, allt för allt, fyra tusende sjuhundradefemtio riksdaler specie.

Laga vinterting i Höckerstad den 22 februari 1806.

§ 81.

Meddelades laga fasta å **ett helt kronoskatte kavallerireserv hemman Brunneby** i detta härad och Tåby socken, som herr prosten och kyrkoherden Jon Wåhlander samt dess fru Catharina Margareta Juringius tillägnat sig för 4, 750 riksdaler av bataljonskirurgen Olof Wallberg och dess hustru B.C. Lagergren, meddelades tre uppbud den 14 februari, 16 maj och 18 oktober föregående år.

Lagtima hösteting i Höckerstad den 21 oktober 1806.

§ 36

Kärade uti ågången stämning organisten och klockaren Israel Ekstam i Tåby till kronobåtsmannen Niclas Ljung, med påstående, som innefattas uti ett så lydande memoral.

Sedan jag enligt, så lydande överlåtelse.

Undertecknade upplåter härigenom till klockaren och organisten Israel Ekstam i Tåby att ensam, fritt och obehindrad för i år bärga allt blivande sjöfoder i och vid den så kallade Oxtorpssjön för sin räkning, det som växer på de skiften och vanligen tillkommer mig att bärga.

Därföre han till oss redan betalt tre riksdaler 16 skillingar riksgäld, som nu kvitteras, men då bärgningen är slutad och det någorlunda förstår, skulle betals oss en riksdaler 32 skilling, vilket härmed våra egenhändiga underskrifter bekräftar.

Målslätten den 29 augusti 1806

Magnus Persson Israle Tollsten Nils Hagfelt.

Då jag blivit berättigad bärga i och vid Oxtorpssjön, har båtsman Niclas Ljung begagnat avslå och bortföra allt sammans, varföre jag ödmjukast anhåller om **laga stämning** å bemålte båtsman Ljung till nästa hösteting, som börjar vid Höckerstad den tjugofjärde i denna månad, han måtte **åläggas till mig utelägna det bärgade fordret** samt dessutom böta för sitt olagliga tillgrepp och ersätta mig rättegångskostnader efter räkning. Äve förbehåller öppen talan i allt som detta mål angå kan.

Tåby den 4 oktober 1806.

Israel Ekstam

Vid upprop av detta mål tillstädeskom käranden och anmälte, att detsamma vore honom och svaranden emellan i godo och vänlighet avgjort och förenat.

Varvid häradsrätten aktade skäligen låta bero och förbliva, som avsåde.

§ 40.

Inlämnades en till häradsrätten ställd så lydande skrift:

"I så dyra och tryckande tider är för mig omöjligt som sjuklig, med arbete och försynen av de givmildas händer mig tilldelas, kunna med kläder och föda mig försörja mig och fyra, som ock sjukliga barn, nödgas därföre i största ödmjukhet hos herr lagmannen och lofliga rätten anhålla, att mina barns förmyndare förre nämndemannen Jonas Carlsson i Tåby rådmansgård, måtte tillåtas av deras i arv efter fadermodern tillfalla medel utgörande 32 riksdaler 47 skilling riksgäld med upplupen ränta, åtminstone för i år meddela fyra riksdaler banco till understöd.
Cajsa Jönsdotter på Målslätten i Tåby socken på begäran igenom Israel Ekstam."

Efter uppläsandet härav och enär i nämnden intygades Cajsa Jönsdotters behövande till -stånd.

Så aktade häradsrätten skäligen till henens ansökning bifalla, i följd varav hon äger, att av barnens förmyndare, förre nämndemannen Jonas Carlsson i Rådmansgården, för innevarande år av arvsmedel uppbära och till myndlingarnas nödigas behov av ovannämnda fyra riksdaler banco. i dom avsedes.

Lagfartsprotokoll den 19 februari 1807.

§ 5.

Inlämnades med anhållan om lagfart, ett så lydande köpebrev:

För alla dem, som detta vårt öppna salu- och köpebrev, se eller höra för sig föreläsas, gör vi undertecknade härmed känt och veterligt, det vi stadgat råd med gemensamt nöje, härigenom upplåter och försäljer våra i arv tillfallne **fem sjundedelar uti 1/8-dels kronoskatte rusthållet Fyrby nr. 18** vid Kongl Livgrenadierregementet, Vikbolan dets kompani uti Björkekinds härad och Tåby socken beläget, och det till vår broder och svåger gästgivaren och nämndemannen välförståndige Jaen Jostsson i Fristad för en betingad och överenskommen köpeskillning två hundra tjugotvå riksdaler tio skilling 8 runstycken specie likaledes med **5/7-delar uti 1/6-del kronoskatte augment därstädes** samt **Rappsala utjord** för 306 riksdaler 24 skilling 2 runstycken banco specie.

Ock emedan vi nämnda summa till fullo nöje bekommit med 529 riksdaler 4 runstycken banco, alltså avhända vi oss denna och arvingarnas bemälte rusthåll och augment samt utjoorden, och tillägger desamma bemälte vår broder och svåger Jaen Jostsson, hustru, barn och arvingar, med hus och jord, åker, äng, skog och mark, torp och torpställen i växt och torka, när by och fjärran, med intet undantagande av det därtill lydna och dörigenom tillvinna kan, att njuta och bruka till evärdeliga ögo.

Till yttermera visso hava vi detta salubrev egenhändigt i tillkallade vittnes närvaro underskrivet, vilket skedde i Fristad den 29 decemeber 1806.

Lars Jostsson, Jost Fridholm, Pehr Marton och hustru Marie Marton.

Vi såsom vittnen till detta avtal underskriva

Carl Magnus Wåghals Israel Ekstam.

Lagfartsprotokoll den 19 februari 1807.

§ 17.

Med anhållan om lagfart inlämnades ett så lydande köpebrev:

"Jag Jon Börjesson gör härmed veterligt, att jag med min kära hustru Anna Månsdotters goda ja och samtycke, upplåtit och försålt, såsom och vi härigenom gemensamt upplåta och försälja **ett fjärdedels kronoskatte beneficie hemmanet Brunenby** beläget uti Tåby socken och Björkekinds härad till vice lagmannen, hovjunkaren och häradshövdingen högvälborne och friherren herr Fredric Funck för en överenskommen och betingad köpesumma stor ett tusende riksdaler banco, förutan särskild betalning och undantag för den nu växande grödan, på att köpeavhandlingar av den 18 sista november numera uttagna.

Ock som ovannämnda summa 1.000 riksdaler banco till nöje bekommit.

Alltså avhända vi oss härmedels förenämnda sjundedels hemman samt tillägna detsamma till bemälte friherre, barn och arvingar att nyttja, besitta och begagna, såsom allmän dess välfångna egendom.

Brunneby den 31 januari 1807.

Jon Börjesson Anna Månsdotter

Närvarande vittnen

Israel Ekstam Nils Claesson

Laga hösteting i Höckerstad den 21 oktober 1807.

§ 7.

Företeddes hos häradsrätten en så lydande handling:

" Följande kontrakt om **Målslättentorpen** är slutad och överenskommna:

1) Upplåter jag, såsom arrendator av **Ljunga profossboställe** till bonden Petter Larsson

från Beteby i Dagsbergs socken torpen Målslätten på nämnda boställes ägor till arrende på tio års tid eller från Mickaeli detta år till samma tid år 1817, utan vidare avgift om året än ett nu Mickaeli kontant summa stor två hundra riksdaler riksgäldsedalar, som utan ränta efter ovannämnda tid 1817 av mig eller mina arvingar återbetalas.

2) Magnus andel av Egelsjökärret åtföljas torpet, med förbehåll, att Petter Larsson detsamma avröjer och ~~går~~ däröver upprättar, lika den jag över min anpart av nämnda kärr uppgräver.

3) Gärdesgårdarana och diken vidmakt behålles och återlämnas efter ovannämnda tid, så väl som åker och äng, i fullgott stånd.

4) De hus som vid avträdet och för torpets behov nödiga finnes, kommer av mig att då betals efter överenskommelse eller i nämndemans ordom.

5) Boställets andel av fisket i Oxtorpssjön får Petter begagna, dock om jag vill någon gång nyttjat, får det ej förnekas.

Ljunga den 17 augusti 1807.

I.G. Åkerman

Som närvarande vittnen härlika

Magnus Pehrsson Petter Jonsson

På andra sidan för torpet Målslätten utsatta 200 riksdaler riksgäldssedlar nu till mig på nedanstående dato, kontant betalta, varföre detta arrendekontrakt får lagfinnas till säkerhet för arrendatorn på 10 år, efter vilket förlopp jag förbindet mig hela summan återbetala och är härmed som propore skuld, försäkras

Ljunga boställe den 17 augusti 1807

J.G. Åkerman, arrendator på 30 års tid av Ljunga boställe.

Som närvarande vittnes härledes

Magnus Pehrsson Petter Jonsson

Efter uppläsandet härav avsades att denna handling skall ordagarnt i domboken intagas till vederbörandes framtida säkerhet och efterlevelse, som den kraft och verkan lag förmår.

Laga hösteting i Höckerstad den 21 oktober 1807.

§ 14.

Inlämnades till häradsrätten en så lydande handling:

" Undertecknade upplåtit och försålt vårt ägande **torp Målslätten** kallat, som är beläget i Östergötland och Björkekinds härad samt Tåby socken och **rusthållet Ljunga ägor** på 50 års tid till torparen ärlige och välbeskedlige Måns Larsson samt dess hustru Brita Stina Jacobsdotter, emot en överkommen summa av etthundra nittiofyra riksdaler fyrtinger åtta runstycken riksgäldsmünt, vilka penningar den första med den sista fullkomligen bekommit maver och för den skull kvitterade varda.

Kommer således förenämnda torparen Måns Larsson och hans kära hustru, barn och arvingaratt åtnjuta och nyttja de ägor och förmåner som i äldre tider och nu, därtill hörer, så i åker som äng, beta på utmarken, fiska i den så kallade Oxtorpasjön, samt risbränsle på utskogen och försvarligen hamla lövskogen och under föreskriven tid vara torpägaren förbunden att hålla torpet i så gott stånd som det nu är emottaget, såväl till hus som gärdesgårdar, meddela torpägaren på förskrivna tid även årligen att skatta och betala fyra riksdaler till rusthållet, vilket bör erläggas till den första oktober varje år.

Så sant de femtio föreskrivna förpantningsåren förbigåna avlämnas till ända lupit överkomna ovannämnda summa ett hundra nittiofyra riksdaler fyrtinger åtta runstycken eller 3.500 daler kopparmynt av rusthållets dåvarande innehavare återgå och torpet åter till rusthållet återgå.

Laga hösteting i Höckerstad den 21 oktober 1808.

§ 6.

Blev en så lydande handling till, häradsrätten ingiven:

" I betraktande därav, att min käre son Olof Nilsson, under all min änkotid och ifrån det hans ålder och krafter medgävo, med arbete samt gårdsbrukets skötsel gått mig tillhanda, utan att hava undfått någon anna lön än nödvändiga kläder och föda, men min andra son Anders Nilsson, däremot genom återstjänster med åtföljande löner haft tillfälle sig förkovra, så väl som att min avledna dotter i fullo undfått sitt fädernearv samt vid sitt ingångna gifte det understöd som husets förmåga möjligen kunde medgiva, har jag såsom någon fast erkänsla, för ovannämnde min käre som Olof Nilsson ådagalagda barnsliga och ömma tillgivenhet, härigenom och i kraft härav, samt emot det att han i min återstående livstid drager försorg om min föda, kläder och nödvändiga behov och skötsel på min ålderdom och åkommande sjuklighet samt besörja min begravning, då den Högste behagar mig hemkalla, med varn han samt fri och otvungen vilja, **givit och skänkt** honom **Olof Nilsson all den egendom**, som jag antingen nu äger eller vid min dödstimme lämnar efter varder, så att jag ingenting förbehåller, än att i min livstid nyttja mina gång- och sängkläder, och i följe varav min andre son Anders och dotterdottern icke äga någon den minsta arvspretentioner till minkvarlåtenskap, vilken jag härigenom bortskänker utan undantag, av vad helst vara må.

Emot denna min kära moder mig visade godhet, avlägger jag Olof Nilsson, härmedels min barnsliga tacksägelse, samt förbinder mig på det kraftigaste, att efter yttersta förmåga draga försorg om min kära moders kläder, föda och skötsel, så länge hon lever. samt vid hennes död befordra dess lik anständigt till sitt vilorum, så vida den Högste behagar förläna mig livstiden efetr min kära moders död.

Denna ömsesidiga avhandling, överlåtelse och förbindelse hava vi med namn och egenhändigt bomärke i tillkallade vittnes närvaro stadfästa, som skedde i Söderköping den 15 oktober 1803.

Catharina Olofsdotter i Oxtorp och Tåby socken. Olof Nilsson
Ombudna vittnen till detta gåvobrev om denna frivilliga avhandling underskriva
H.J. Lindstedt J. Scherlund

Att denna handling skulle i domboken ord ifrån ord intagas, vederbörande till framdeles säkerhet och efter rättelse, samt den kraft och verkan som lag enligt är.

Laga höstetinget i Höckerstad den 22 oktober 1808.

§ 51

Företrädde änkan hustru Cajsa Jönsdotter i Brunneby och anhöll, att **till kläder, föda och uppehälle** för sina med ess avledne man bonden Anders i Oxtorp i livstiden sammanavlade ömyndiga och minderåriga barn, av **dera arvsmedel** utgörande 500 riksdaler kop-

parmynt, utbekomma hälften, varav hon så mycket mera voro i behov, som en del av barnen redan voro till den åldern komne, att de fordrade undervisning i kristendom. Ock som barnens tillförordnade förmyndare, bonden Jonas Carlsson i Rådmansgården, skrifteligen förklarar sig däremot icke hava något att påminna.

Alltså aktade häradsrätten skäligt tillåta hustrun Cajsa Jönsdotter att till de ömyndiga barnens föda, klädnad och undervisning, nu genast få uppbära hälften av deras arvskapital eller tretton riksdaler 42 skilling 8 runstycken, åligganedes likväl av förmyndaren noga tillse, det penningarna i och för sitt rätta ändamål användas.

Laga vinterting i Höckerstad den 19 februari 1808.

§ 5.

Kammarjunkaren högvälborne herre baron von Saltza på Mem förekom och uppviste ånyo för häradsrätten den **geometrisk karta över hemmanen Blinnestads och Torps ägor** som år 1702 blivit upprättad av lantmätaren Anders Mörn, med anhållan, att som bonden Hollsten Månsson i Blinnestad och gästgivaren Johan Jaensson i Fröberga, vilka i egenkap av förmyndare för avlidna bonden Jon Carlsson i Blinnestads ömyndiga barn å förledet hösteting, då denne ovannämnda karta för häradsrätten till stadsfästelse föredtedes.

Däremot protesterades icke, enligt häradsrättens beslut, genom stämning till detta ting den talan lagligen fullföljd, häradsrätten nu själva ville meddela herr baron den berörda fastställelsen.

Detta övervägdes och alldenstund Holsten Månsson och Johan Jaensson icke begagnat sig av häradsrätten dem givna tillåtelse att genom stämning till detta ting lagligen fullfölja sin talan, för den skull aktade häradsdätten skäligt omförmälte karta till vederbörlig framtida efter rättelse och säkerhet med deras kraft gilla och fastställa varom bevis skulle meddeles ej mindre genom påskrift å själva kartan, än utdrag ur domboken.

Laga vinterting i Höckerstad den 19 februari 1808.

§ 47.

Till detta ting hade kronolänsmannen välaktade Magnus Fredric Lindahl, å sysslans vägnar, låtit instämma ordinarie kronobåtsmännen Fyrberg och Stafstedt, med påståendet om laga böter och ansvar för det de å söndagen den 3 sistnämnde februari **under eder och svordomra, med hugg och slag överfallit** skomakaredrängen Sjögren uti livgrenadier Fyrkrantz stuga.

Vid målets upprop inställde sig parterna personligen tillika med skomakaredrängen Sjögren.

Berättades svaranderna vara underrättade därom, att Sjögren, så väl dagar som nätter vistades hos Fyrkrantz hustru, funnit sådant stridande emot anständighet, varföre de den sistlidne månad klockan omkring 9 om aftonen i sällskap med båtsmannen Friman och livgrenadieren Grönlund, förfogadt sig till Fyrkrantz stuga, för att efterse om han vore där, samt i sådan händelse taga honom med sig därifrån.

Då de kommit innemot stugan, hade de blivit varse Sjögren, vilken klappat på dörren och begärt att få komma in, under yttrandet: " Du skall gärna få ligga hos henne i natt, endast jag slipper in."

I det samma hade dörren öppnats, då Sjögren ingått och en annan karl, den svaranderna i riktigt, för mörkrets skull, kunnat igenkänna, men vilken de tyckte lika en på orten vistande vävare, gått därifrån.

Härefter hade de ingått i stugan, då svaranderna på ett väl eftertryckligt sätt föreställt Sjögren, att hädanefter avstå från allt umgänge med Fyrkrantz hustru, men icke hade de på minsta sätt ofredat honom.

De av kronoåklagaren åberopade vittnen, båtsmannen Friman och livgrenadier Carl Grönlund, emot vilka något lagligt jäv icke anfördes, företrädde härefter vanliga sanningseden, varnades för mened, och var för sig hörda berättade.

Däruti gemensamt instämde, att de tillika med svaranderna varit i Fristad om söndag förleden månad, hade Stafstedt vid pass klockan 9 på aftonen föreslagit vittnena, att gå till Fyrkrantz stuga, för att, som orden föllo, efterse huru de där hushållade. Detta hade de även gjort.

Då de dit kommit hade dörren varit igenlåst, men på Stafstedts tillsägelse, skall Sjögren öppnat den, varefter sedan de alla inkommit i stugan.

Stafstedt had gått bort till Sjögren, som suttit på en kista, samt under fråga vad han hade där att göra med en ärlig mans hustru, slagit honom några örfilar och dragit honom ner på golvet, varefter Fyrberg med en rörpåk givit Sjögren, i sätet, flera rapp. varefter Sjögren sprungit ut.

Vittnena erinrade sig att Stafstedt under händelsen svurit och hade hustrun Fyrkrantz anmodat svaranderna att de skulle taga Sjögren med sig, även som att denne senare gråtit och bett att få slippa stryk.

Vittnena skall sedan i sällskap med svaranderna gått tillbaka till Fristad, utan att något vidare varit nämnt därom.

Sedan vittnesmålen blivit uppläste och erkända, tillstodo såväl Stafstedt som Fyrberg att de, på sätt vittnesmålen innehålla, slagit Sjögren, vadan kronoåklagaren å dem yrkade böter.

Utslag

Alldenstund svaranderna Fyrberg och Stafstedt själva erkänt, vad jämväl genom vittnen, blivit upplysta att en söndagsafton förleden månad, i livgrenadieren Fyrkrantz stuga i så måtto ofredat skomakaredrängen Sjögren, som Stafstedt, efter hava givit honom tvenne örfilar, dragit honom ned på golvet, då Fyrberg slagit honom åtminstone tre slag med en rörkäpp, varunder Stafstedt jämväl utfarit i eder och svordomar.

För den skull, och i förmåga av 3 kapitlet 1 och 6 paragraferna, jämfört med 35 kapitlet 3 och 4 paragraferna missgärningsbalken, prövar häradsrätten skäligen fastställa, det de skola böta, Stafstedt för tvenne örffilar tre riksdaler, för svordom och netsighet en riksdaler och Fyrberg för trenne slag, utan bevisligen åkomma fyra riksdaler 16 skilling, varjämte och som därtill gittat visa, att händelsen skett efter klockan 9 på söndagsaftonen de bäge för sabbatsbrott komma att böta varder sina 10 riksdaler, allt silvermynt.

Skolandes dessa böter av Stafstedt med 4 riksdaler 16 skilling och Fyrberg med fyra riksdaler banco.

I händelse hos svaranderna ej finnas tillgång till dem ådömde böter kommandendes i följe av 5 kapitlet 4 paragrafer starffbalöken vardera njuta åtta dagars fängelse vid vatten och bröd å Linköpings slott.

(OBS. livgrenadier Johan Fyrkrantz var då tillfångatagen och vistades i Frankrike)

Laga vinterting i Höckerstad den 21 februari 1809.

§ 4.

Till häradsrätten ingavs en så lydande handling.

Med följande villkor av undertecknad, det arrende jag med Kongl Maj:t och Kronan å **indragne profosse bostället Ljunga** i Tåby socken och Björkekinds härad ingått och det till kammarjunkaren högvälborne baron E. Fr. von Saltza, med den växande grödan överlämnas den 28 maj detta år:

1) På denna dag har jag kontant bekommit två hunderade riksdaler riksgäldssedlar och nästa midsommardag den 24 juni detta år, skall återstående tre hunderade riksdaler riksgäldssedlar betalas till mig mot kvitto.

2) Gården tillträdes genast sådan den befinnes utan ansvar å min sida för husrötan, och avflyttar jag sedan fordret är uppgivet eller den 28:e nästkommande maj.

3) De penningar jag av torparen Petter Carlsson i Målsåsetten för torpet emottagit, skall jag till honom återlämna, så att torpet ej med skuld besväras, men om husen för tillträddaren själv med torparen överenskomma, även skall gårdens onera för förra årets gröda av mig innan avflyttningen betalas, men allt som till detta år hör, kommer högvälborne herr baron själv att gottgöra, såväl som halva brännvinsskatten.

4) Vid vårsåningen får herr baron nyttja ett par av mina drgare med därtill nödiga åkerredskap.

Med förstående till alla delar nöjd försäkrar.

Mem den 19 januari 1809.

Edward Fr. von Saltza F.H. Åkerman

Som tillkallade vittnen härtill

O.J. Rosenqvist A, Lundberg

Efter uppläsandet härav avsades:

att denna handling skall till vederbörlig framtida säkerhet och efterrättelse samt den kraft och verkan llag förmår, i domboken ordagarnt intagas.

Lagfartsprotokoll den 21 februari 1809.

§ 7.

Till lagfarts erhållande inlämnades till häradsrätten ett, ord ifrån ord, så lydande köpebrev:

" Jag Jonas Carlsson gör härmed vetterligt att hava, med min köära hustru Brita Stina Johansdotters ja och samtycke, försålt såsom jag ock, genom detta salubrev försäljer till högvälborne herr baron och kammarjunkare Edward Fredric von Saltza på Mem vårt ägande ett helt **kronoskatte avlöningshemman Tåby Rådmansgård** i Linköpings län, Björkekinds härad och Tåby socken beläget och det för en betingad köpeskilling stor två tusende fyra hunderade sju riksdaler nitton skillingar och sex runstycken banco specie, vilka 2.407 riksdaler 19 skilling 6 runstycken banco specie härmed såsom redan bekommen kvitteras.

Urtima ting vid Ljunga by i Tåby den 20 januari 1809.

Till rannsaknings företagande över profossen Lars Jonsson, förre artilleristen Anders Palm, hållkarlen Carl Carl Fahlberg och dess hustru Stina Andersdotter samt gossen Johannes Petersson, alla ifrån Söderköpings stad, vilka **anklagades för en mängd inbrottsstölder** förövade dels inom detta härad, dels å åtskillige andre orter, av kronolänsman välaktade M. Fr. Lindahl den 10 sistlidne i Söderköping blivt gripne och i stadshäktet därstädes inbragde.

Sedan kronofjärdingsman Joh. Pet. de Try i Fyrby, vilken i anseende därtill, att kronolänsmannen Lindahl denne morgon, vorden så häftigt angripen av sjukdom, att han omöjligens själv kunnat sig inställa, av honom blivt beordrad att å dess vägnar rannsakingen övervara, anmäla att ej allenast efter anställd vederbörlig husvisitation hos torparen Jonas Jonasson i Ektorpet under Mems säteri, än även uti skogen å så kallade stadshagen, funnit åtskilliga säckar med tjuvagods, vilket allt nu vore hitfört.

Så blev urtima tinget, om termin vartill konungens respektive befallningshavande i länet vorden behörigen kungjord, med å följande rättegångsfrid vanligt sätt utlyst, varefter de anklagade, särskilt och i följande ordning urtima häradsrätten föreställdes nämligen:

1. Lars Jonsson, som lång och smal till växten samt efter utseende av god kroppsstyrka, berättade på tillfrågan, sig hava uppnått 28 års ålder, vara född i Hägerstads socken, Kinda härad och detta län av ännu levande, fadren daglönaren Jon Jonsson samt avlidna modern Inga Carlsdotter.

Efter det Lars i flera år vistats hemman hos sina föräldrar och jämväl tjänt på åtskilliga ställen, samt sist hos herr kaptenen Nordenstolpe i Söderköping, har han därstädes för omring ett år sedan blivt antagen till profoss.

Vidgående, att han för begången inbrottsstöld i Drothems socken av Hammarkinds häradsrätt vorden dömd straff av 13 par spö, vilket han jämväl undergått tillika med den ådömda kyrkoplikten.

Tillsagd, att avgiva en uppriktig och med sanningen överensstämmande bekännelse om alla de stölder han förövat, så väl här i häradet, som å andre orter, uppgav Lars Jonsson dels av sig själv, dels därom påmind av de personer, hos vilka stölderna blivt begångna, och som av ryktet underrättade om desse tjuvars häktande, nu tillstädeskommit, att i samråd och gemensamt med ännu icke arresterade torparen Peter Jonsson, förr i Frulöht under Söderköping boende, begått dylika förbrutelser å nedanstående ställen

Uti Bjärstads by, belägen i Kuddby socken, varest de natten emellan den 16 Och 17 oktober förledet år, meddelöst tjuvnadsbrott inkommit i tvenne särskilda bodar, samt därstädes borttagit åtskilliga persedlar, vilka av ägarna närmare uppgivna, av Lars Jonsson vidkända, samt på följande sätt värdet.

Från hustru Kerstin Eriksson

6 lispund rågmjöl	5 riksdaler			
1/4-dels tunna salt	1 "	16	skilling	
5 marker kött		10	"	8 runstycken
1/2 fjärding strömming	1 "	16	"	
2 kappar havre		10	"	8 "
1 skålpund vitt ullgarn		32	"	
1 par kängor		12	"	
1 gammalt förkläde		4	"	

Hos drängen Anders Nilsson

1 Grön vadmalsock	4 riksdaler			
1 dito	2 "	16	skilling	
1 vadmalströja		24	"	
7 skjortor	2 "	16	"	
1 skinntröja		16	"	

Hos drängen Anders Nilsson

1 kapprock	2 riksdaler		
3 skjortor	1 "		
2 löskragar		4 skilling	
1 bomullskläde		20 "	
1 bomullsmössa		4 "	
1 par vantar och 1 par handdukar		8 "	
1 ask		4 "	

Hos Bonden **Sven Andersson i Svällestad.**

Varest de nyss nämnda sätt ingått i en bod samt därstädes, enligt en av bemälte Sven Andersson ingiven skriftlig förteckning, vilken för Lars Jonsson upplästes och av honom erkändes bortstulet följande:

1 duk	1 riksdaler	16 skilling	
6 3/4 alnar cattlin	2 "		
2 alnar sockerduk	1 "		
1 bomullssjal		24 "	
1 cattuns förkläde		24 "	
1 vit bomullströja		32 "	
2 skjortor		32 "	
4 bomullshansdukar		32 "	
2 par handskar		12 "	
1 mörkblå rock	4 riksdaler		
1 fruntimmers kapprock	3 "		
1 aln vallmar		16 skilling	
2 alnar tyg		12 "	
14 anlnar blågarnsväv	1 "	36 "	
13 marker lin a 8 sk.	2 "	8 "	
14 marker hamptågor	1 "		
7 marker ull a 16 sk.	2 "	16 "	
Kontante pengar	2 "	20 "	
Matvaror		3 "	

Uti **Grevstads by**, detta härad och Å socken, där Peter Jonsson, som då jämväl medhaft sin son Johannes, först med tjuvanyckel öppnat en **bonden Carl Nilsson** bod, därstädes borttagit.

6 lispund rågmjöl	4 riksdaler		
3 " kött	2 "		
6 marker fårkött		16 skilling	

varefter de förfogat sig till ett annat ställe i samma by, var Lars inkrypit genom ett fönster i boden, erkännande att han därifrån borttagit följande av **bonden Peter Carlsson**, samt av dess tillstädesvarande hustru Anna Andersdotter nu uppgivne saker, nämligen:

1 ankare brännvin, innehållande tillsammans 14 kannor	9 riksdaler	16 skilling	
3 beredda fårskinn	3 "	16 "	
5 pund lin		32 "	
4 förkläden	2 "		
1 sjal	1 "	16 "	
1 silkessjal	2 "		
1 vitt nettelduvskläde		32 "	
2 bomullsstrumpor		32 "	

Natten mellan den 7 och 8 januari innevarande år i **Unnerstads by** och Kuddby socken hos **bonden Bengt Hansson**

14 1/2 kappar råg	3 riksdaler		
2 lispund vetemjöl	2 "		
2 lispund fint vetemjöl	3 "	16 skilling	
2 kappar ärtor		16 "	

Hos änkan **Kerstin Botvidsdotter**

1 fläsksida om 2 lispund

2 riksdaler

Uppgav förre nämndemannen **Jonas Carlsson i Rådmansgård** och Tåby socken, att den 31 sistlidne december hade om aftonen, genom inbrott, honom blivit frånstulen

1 fläsksida om 2 lispund

15 marker

2 riksdaler 32 skilling

Fårkött efter 3 får

3 "

Åtskillige matvaror

1 "

1 ny säck

16 skilling

1 gammal säck

8 "

Vit ull, för omkring

16 "

Summa sammanlagt

91 riksdaler 45 skilling 4 runstycken, vilket

allt av Lars Jonsson, såsom delaktig i denna stöld, erkände.

Utom förre nämndemannen Jonas Carlsson i Rådmansgården framstodo alle ovannämnde personer, för vilka stölderba skett, intygades käranderna var av god frejd och fingo alltså, jämlikt 17 kapitlet 1 § med ed sin vite och erhålla, att de, vid att hos dem uppräknade stöldgods, av Lars Jonsson erkände stölder, förmistat vad de förut angivit, så sant den Gud hjälpe skulle till liv och själ.

Vidare tillstod Lars Jonsson, förutom i detta härad hava begått följande stölder:

I **Bjärby, Törnevalla socken**, varest han i sällskap med torparen Peter Jonsson i Fru-löht och dess son Johannes, bortstulit de i konungens respektive befallnignshavande i länet kungörelse av den 19 sistlidne december efterlyste persedlar.

Uti en gård i **Skärkinds socken**, ej långt från Skärkinds kyrka, där han tillika med Peter Jonsson fräntagit

1 par byxor

2 kuddar

1 fjädertäcke

1 större och 1 mindre ankare brännvin

1 böss och

1 höjvelsstråke

men kunde Lars Jonsson uppgiva gårdens namn eller tiden då denna stöld skett

Hos **bonden Gustaf Andersson i Lilla Torslunda, Löths socken** och Memmings härad, i sällskap med förenämnde Peter Jonsson och förre artilleristen Anders Paln, åtskillige klädespersedlar, mjöl, ärtor och matvaror.

I **Hollstad, Lösings härad och Tingstads socken**, i sällskap med Peter Jonsson och hållkarlen Fahlberg, varest de först i ett öpper stall borttagit såg samt en höstång och sedan uti en bod, på ett annat ställe i samma by 1 yxa, 1 par kardor samt en fjärding jordpäron, förfogandes sig därifrån till

Restads by i nämnda härad och socken, varest de

På tvenne ställen bortstulit

2 kopparkittlar med några andra saker, dem Lars icke kunde erinra sig

Uti en gård i **Skälv, Löths och Borgs socken**, i sällskap med gossen Johannes Petersson borttagit

1 enbetsvagn

1 sele och 1 tøm

och erkänner han sig ensam hava förövat stöld hos **gruvfogden Olof Olofsson i Ormes-torp och Skällviks socken** av

ett sockerskrin med inneliggande tång av silver, 3 a 4 penningar i värde

Sedan Lars Jonsson gjort denna berättelse och försäkrat att han icke hade något vidare att erkänna, så tillkännagav herr stadsfiskalen Hofflund i Söderköping, närvarande, att han för den någon tid tillbaka i Grevby, Mogata socken och Hammarkinds härad timade, i konungens respekterade befallnignshavande den 9 sistlidne december utfärdade kungörelse, ovannämnde stöld skäligen misstänkte Lars Jonsson.

Denne härom tillspord, förnekade väl i början stödde, men omsider, efter erhållna allvarsamma och ömma förmaningar, att bekänna sanningen, vidgick han riktigheten där-

av, samt tillstod att han i sällskap med Peter Jonsson och dess son, gossen Johannes Petersson detsamma förövat.

På av särskilde domhavanden gjord tillsägelse, att nogan uppgiva förloppet vid varje av de ovan uppräknade stölder, förklarade Lars Jonsson, att sådant vore för honom alldeles möjligt, endast endel blivit begångna för längre tid tillbaka och han ävensom i anseende till missranken av följderna, för närvarande icke kunde erinra sig de därvid förfallne särskilda omständigheter.

Berättade likväl, att vid de flesta tillfällena så tillgått, att förre torparen Peter Jonsson, vilken en längre tid varit försedd med falska nycklar, omkring ett tiotal, med densamma öppnat de tillstängda dörrarna, därigenom inkommit i husen, samt tillika med Lars borttagit allt vad som varit till hands, varefter Peter Jonsson, som vanligtvis haft med sig egen häst och åkdon, fört sakerna hem med sig till Frulöth, varvid han bodde.

Tilläggandes, att han därav ens dess bekommit något obetydligt, ehuru den överenskommelsen dem emellan varit träffad, att Lars jämväl skulle hava delaktighet, samt att störste delen av de saker, vilka han på sind el behållit, blivit lämnade till hållkarlen Fahlbergs hustru, för vilken han stölderna upptäckt och som mot viss betalning åtagit sig försäljningen av tjuvagodset.

Vidare berättade Lars Jonsson, på frågan, att han av Peter Jonsson, vid dess resa till Småland, till låns erhållit de hos honom vid arresteringen funne, fem stycken falska nycklar, av vilka han ämnat betjäna sig vid tilltänkta stölders förövande, samt att Peter Jonsson påmint för Lars en gång, att han från bryggaren Appelman i Söderköping bortstulit en mindre kopparkittel.

I ordning förekallades

2 Gossen Johannes Petersson, som medelmåttig till växten samt efter utseende av goda kroppskrafter, uppgav sig vara omkring 15 år gammal och född i Örsjö socken av detta län, av fadern förer torparen Peter Jonsson i Frulöth och avlidna modern Lisa.

I någon riktig tjänst har Johannes aldrig varit antagen, utan dels uppehållit sig hemma hos fadern, dels strykit omkring i orten och fått födan genom tiggande.

För tjuvnads skull han tillförne aldrig varit anklagad och icke heller dylikt brott, förövat eller däruti varit delaktig, förrän i februari månad förledet år, då han på dess faders, ovannämnde Peter Jonssons, tillsägelse, att följa med sig en gång om natten förfogat sig till Skjorstads by i detta härad och Tåby socken, varefter fadern efter att hava underrättat Johannes, det hans avsigt vore att därstädes begå stöld, samt tillsagt honom att stanna kvar hos hästen och efterse om någon skulle komma, ingått i byen och efter någon stunds förlopp återkommit samt med sig haft trenne säckar mjöl och en sida fläsk, vilket han lagt på vagnen samt vid hemkomsten insatt i boden.

Tillstädesvarande **bonden Jacob Olofsson i Skjorstad**, uppgav efter förestavad edgång, att han vid detta tillfälle förlorat

4 1/2 lispund fläsk, värderat till	10 riksdaler	
6 lispund vetemjöl	6 "	
7 lispund kornmjöl	4 "	32 skilling
Rågmjöl efter en tunna råg, grövre och finare	/ "	

Kort därefter, i samma månad, skall han vidare åtföljt sin afder till Skällingstad, detta härad och Tåby socken, där fadern på lila sätt uppgått och bortstulit från **rättaren Jonas Jnasson** därstädes åtskillige matvaror, bestående av fläsk, ärter, kött och mjöl, dem Johannes ansåg kunna uppgå i värde till 2 riksdaler

Tillsagd av sin fader har han jämväl i april månad förledet år åtföljt honom till **Skarpenberga** detta härad och Å socken, då Johannes under det fadern uppgått till gården att stjäla, hållit med hästen på vägen, men som någon åkt förbi honom, samt frågat honom varföre han där hållit stilla, hade han av fruktan att bliva upptäckt, genast begivit sig hemåt, dit fadern, efter någon stunds förlopp kommit och medfört en säck med spannmål och mågra andra saker, dem Johannes nu ej kunde påminna sig, men av tillstädesvarande **hustru Stina Jonsdotter**, hos vilken stölden skett, nu uppgav

ed haftades, samt sålunda värderade, nämligen

3/4 tunna korn	1 riksdaler 16 skilling
2 marker laggaran och en mark blågarn	1 "
1 par tyska skor	16 skilling

Summa 32 riksdaler 16 skilling.

Vidare bekände Johannes, att han jämväl deltagit uti de av Lars Jonsson här förut omnämnde stölder i Grevstad, Å socken, Svällestad, Kuddby socken och detta härad, Skälv i Löth och Borgs socken av Memmings härad, Grevby i Ogatan socken av Hammar-kinds härad samt Bjärby i Törnvalle socken, men någre flere eller mindre tjuvnands-brott, försäkrade Johannes sig icke hava förövat, varken ensam eller i sällskap med andre.

På särskilde frågor berättade Johannes, att hans fader den 10 sistlidna, bortrest till Småland för att bortsälja en del av tjuvagodset samt med sig haft tvenne av sina småbarn, en gosse och en flicka, tillika med sju stycken falska nycklar, att han av fadern nyttjade ställe till tjuvagodsets gömmande i skogen uti, så kallade Stadshagen, ej hade någon vidare kunskap, än att han en gång följt med honom därigenom till staden, hade fadern för honom, med handen utvist ett ställe vid en kulle, under yttrande: " där ligger en säck ", men aldrig skall Johannes Ensam eller i faderns sällskap varit där.

Härefter förekalades

3 Hållkarlen Carl Fahlberg, som liten till växten, men efter utseende av starka kroppskrafter, utsade sig vara 48 år gammal, född på Säterö ägor i Motala socken av, med döden validne fadern torparen Alexander samt ännu levande modern Lisa Jonsdotter.

Sedan Fahlberg kommit något till åren har han tjänt hos andre, samt jämväl någon tid varit antagen till brukare av Skarpinge i Drothems socken, varefte han omkring 12 års tid vistats i Söderköping, samt under denan tid merendels bestritt hållkarlstjänsten därstädes.

Erkännande att han i nämnda stad för omkring 9 år sedan vorden för begången stöld avstraffad med ellova par spö.

Något brott inom detta härad förnekar han sig hava begått och kunde icke heller där-om övertygas, men erkände därimot frivilligt, att han övertald och lockad av torparen Peter Jonsson och profossen Lars Jonsson, något före sistlida julhelg, i deras sällskap, begivit sig först till Hollstad och sedan till Restads byar i Lösings härad och Tingstads socken belägne, varest där, på sätt Lars Jonsson ovanintagne berättelse därom innehåller, borttagit tvenne kopparkittlar och en hötstång, vilka Fahlberg, sedermera erhållit och försålt till bonden Jan Jansson i Liljerum för 8 riksdaler, vilka penningar sedermera lika blivit fördelte mellan honom, profossen och Peter Jonsson.

Tilläggandes under försäkran, att han de övriga stölderna alldeles icke avetat, det hanväl icke kunde neka sig hava i hans kunskap om, att dess hustru haft tjuvagods till försäljning, men att han aldrig vetat beloppet därav eller med vilka personer hon handlade.

I ordning före kallades vidare

4 förenämnde Fahlbergs **hustru Stina Jonsdotter**, som 40 år gammal, av medelmåttig växt samt stark kroppsbyggnad.

Berättade på tillfrågan, sig vara född i Stora Åby och Lösings härad av fadern mjöl-naren Jöns och moder Kerstin Svensdotter, bäge med döden avlidna.

Efter flere år av tjänstetid, först hos kyrkoherden Grevelius i Winnerstad, vidare hos en löjtnant Fahlander, samt sluteligen i Linköpings stad, har hon för omkring 12 år sedan blivit gift med Fahlberg samt sedermera flyttat med honom till Söderköping.

För något brott skall hon aldrig varit anklagad eller dömd, nekade sig jämväl hava någon stöld förövat, varken inom detta härad eller å andre orter, men vidgick otvunget att förre artilleristen Anders Palm, vilken den 14 i denna månad kommit från Norrköping

och med sig haft 18 marker lin, omkring enmark grönt ullgarn, tre marker ljusblått lingarn, samt några stycken färskt kött, för henne yppat, att han detsamma stulit ur en på gatan stående ryssläde, samt att hon åtagit sig försäljningen därav, ävensom 5 stycken tomma säckar och 1/2 lispund blålin, vilka Palm sagt sig hava stulit månsdagen därpå i källaremästare Landers vinkällare vid gamla torget, även i Norrköping.

Därefter, eller den 10 dennes, skall hon tillika med Palm leja sig en häst, av en bonde vid namn Jean Andersson samt rest till Norrköping, varest Palm, under tillsägelse till Stina, att stanna utanföre på gatan, ingått i en gård där bredvid.

Efter någon stunds förlopp skall han därifrån utkommit och med sig haft 7 stycken tomma säckar och en fjärding salt, vilket han sagt sig hava stulit ur en släde på gården.

Därefter hava den genast begivit sig på vägen åt Söderköping, men vid ankomsten dit genast blivit gripna och i förvar satte.

Jämväl erkände Stina, att hon tid efter annan av profossen Lars Jonsson emottagit åtskillige klädespersedlar, dem hon vetat vara stulna, samt desamma i Söderköping avyttrat.

Uppgivande efter allvarsamma föreställningar om sanningens bekännande, följande personer, allesammans i staden boende, som skola tjuvagodset av henne sig tillhandlat, nämligen

1. Hustru Maria Bohman på Rådhuset.

1 lispund blålin för 1 riksdaler samt tvenne små kläden och ett förkläde.

2. Brygagren Hanssons hustru.

6 3/4 alnar cattun för 3 riksdaler 16 skilling

3 Pigan Anna Olofsdotter, i tjänst hos fru Samuelsson.

En silkesjal 2 riksdaler och tre lärft lintyg för 40 skilling.

4. Jungfru Anna Lisa.

14 marker lin a 4 riksdaler, ett par lakan 40 skilling och 1/2 mark grönt ullgarn 24 skilling.

5. Hushållerskan Maja Stina Lagerqvis hos fru Widoff

En brun bomullssjal, 1 riksdaler 16 skilling, en svart dito 1 rindaler 24 skilling, ett netteldukskåde 32 skilling, en tryckt cattunssjal 18 skilling 8 runstycken, ett vitt bomulförkläde 40 skilling och en bomullsnäsduk 24 skilling.

6. Pigan Sara Pehrsson, äve i tjänt hos fru Widoff.

En brunaktig bomullssjal 1 riksdaler, ett vitt netteldukskläde 16 skilling, ett grovt blågarns lintyg 24 skilling, två stycken ovandelar av blågarn 40 skilling, ett lintyg av blågarn 16 skilling, en cattunsnäsduk 24 skilling och fyra stycken färskinn 1 riksdaler 40 skilling.

7. Hushållerskan Anna Bergstedt.

En gammal bomullssjal 32 skilling.

8. Pigan Inga Stina Yggberg hos mamsell Alving.

Ett vitt kläde, märkt A.C.D. 24 skilling.

9. Pigan Maja Lena Bergström.

En stor drällduk för 1 riksdaler 24 skilling.

10. Pigan Lena Andersdotter.

1 1/2 mark lingarn och lika mycket blaggarn.

11. Änkan hustru Ulrica Åberg.

Ett blågarnslakan för 28 skilling.

12. Apotekaren Plan.

Ett par blågarnslakan för 1 riksdaler, allt riksgälds.

Alle ovannämnde personer, närvarande utom apotekaren Plan, vilken ehuru enligt bevis vederbörligen kallad, sig nu icke inställt, erkände, att de av hustru Fahlberg, för ovannämnde priser, tillhandlat sig desse persedlar, vilka de till de närvarande

ägarna, nu återlämnade, under försäkran, att de så mycket mindre kunnat veta, att de varit stulne, som om hustru Fahlberg aldrig hade något ont omtalats, och hon dessutom i flere års tid varit nyttjad av var och en till varjehanda sakers försäljning,

Uppgivande hustru Maria Bohman på Rådhuset, att hon jämväl, av torparen Peter Jonsson i Frulöth, tillhandlat sig yvå kannor brännvin a 1 riksdaler kannan, samt att förre artilleristen Pal hos henne satt i pant ett vitt bomullskläde, en bumullskrage och en så kallad ridicule, men att hon aldrig förmodat, det desamma saker olovligt åtkommit.

5. Förre artilleristen Anders Palm, som på tillfrågan berättade sig vara 36 år gammal, född i Söderköpings stad av trumslagare Peter Palm och modern Anna, bägge med döden avgångna.

I yngre år har han såsom lärgosse blivit antagen, först hos rådmannen Dandanelle i Söderköping, samt sedan hos repslagaren Hessén i Norrköping, varefter han begivit sig till Christiansstad och vid det därstädes, i garnison liggande Vendes Kongl. artilleiregemente till artillerist blivit använd vid den herr inspektören, översten och riddaren af Klerckers kompani under nr. 41.

Under tjänstetid därstädes skall han begått subordinationsbrott emot herr löjtnanten Hjort, samt därför, av vederbörlig krigsrätt, blivit dömd till 28 dagars fängelse vid vatten och bröd, vilket straff han jämväl undergått, varefter han, såsom löskeperson i 3/4 år blivit hållen till allmänt arbete å nämnda fästning.

Därifrån uttagen av en bonde vid namn Olof Svensson i Glimmared, hos vilken han någon tid vistades.

Han har sedermera begivit sig till sin födelseort, dit han inträffat för omkring 3 veckor sedan.

På tillfrågan om han tillförne för tjuvnadsbrott varit tilltalad, dömd och straffad, sökte väl Palm i början lämna heligaste försäkran om dess redeliga uppförande och oskyldiga vandel, men erkände slutligen att han för begångne stölder i Söderköpings stad, tvenne gånger tillförne blivit straffad, första gången med 17 och andra med 9 par spö.

Jämväl förnekade han sig hava begått de av hustru Fahlberg uppgivne, i Norrköping föröfvade stölder, men vidgick änteligen, efter erhållne allvarsamma tillsägelser om sanningens bekännande, att han på sätt hon omnämnt bortstulit de av henne uppgivna persedlar, ehuru han icke med visshet kunde påminna sig dagarna då stölderna skett.

I anseende till profossen Lars Jonssons uppgift, att Palm gemensamt med torparen Peter Jonsson i Frulöth, deltagit uti den av honom, uti Lilla Toroslunda, Löths och Borgs socken, föröfvade stöld, blev Palm härom tillspord, då han väl i början alldeles förnekade sig därom äga den ringaste kunskap eller medvetande, men sedan urtima häradsrättan till sanningens utrönande, ställt desse personer till förhör emot varandra, så vidgick Palm sluteligen riktigheten av Lars Jonssons uppgift.

Åtspord, på vad sätt han åtkommit de av honom, hos hustru Maria Bohman på Rådhuset i Söderköping pantsatte persedlar, bestående av ett vitt bomullskläde, en bomullskraga och ett så kallat ridicule, förklarade Palm, att klädet och kragen blivit av honom borttagne ur ett hållkarlen Fahlberg tillhörigt skåp.

Vad ridiculen angick, så hade han den samma, under sitt sista vistande i Christianstad, till skänks erhållit av en flicka vid namn Johanna Kongsberg, för att nyttja den istället för tobakspung.

Någon vifdare bekännelse av Palm stod icke att erhållas.

Eftermiddagen.

Kronoskattebonden Olof Pehrsson i Ljunga, vilken i anseende till av nämndemannen Måns Olofsson i Tåby, anmälte laga förfall, i hans ställe blivit inkallad att såsom extre nämndeman biträda vid undersökningen av detta tjuvamål, föreställdes, svor domareeden, och intog sitt säte i rätten.

Ehuru sjuk, infann sig nu, jämväl å sysslans vägnar, kronolänsmannen M. Fr. Lindahl, som anmälte, att torparen Jonas Jonasson i Ektorpet under Mems säteri tillika med

dess hustru Martha Isacsdotter, hos vilka, efter anställd vederbörlig husvisitation funnit åtskillige av de stulna persedlarna och som skäligen misstänktes att hava hulpit till stöldens döljnde, för vilken orsak Lindahl låtit dem till urtima tinget inkalla, nu voro närvarande, lät urtima rätten desse personer, var för sig förekomma

Berättade Jonas Jonasson sig vara född i Grånan socken och Småland av förre bonden Jonas Jonsson och modern Carin Månsdotter, bägge med döden avlidna.

Peter Jonssons brott skall han aldrig avvetat, mycket mindre deltagit däruti, utan hade denne, vilken var gift med dess hustrus syster, dagene fetr marknaden i Söderköping, kommit till Ektorpet medhavande ett lass flyttsaker samt begärt, att hos honom få vistas någon tid.

Jonas hade väl i början nekat härtill, men på Peter Jonssons enträgna begäran, att åtminstone behålla dess fyra stycken små värnlösa barn hos sig, hade han omsider honom att bliva där några dagar, under vilken tid flyttsakerna, i början legat på gården insatte i boden, men alldeles icke varit under dess vård.

Sedermera skall Peter, oaktat erhållne flere tillsägelser att förfoga sig bort, uppehållit sig hos honom ända till den 19 sistlidna, då han tillika med tvenne sine barn avrest till Småland.

Dagen därpå haver Jonas Jonassons hustru först fått anledning till misstanke om Peter Jonssons ordelighet, genom den under berättelse, dennes dotter nämnt henne, att Peter befalt henne, att genast efter dess bortresa bortbära en säck, vilken varit ståenden i boden, samt lägga dem i en grop.

Sedan Jonas av sin hustru härom blivit underrättad, att skola de beslutat, dagen därpå anmäla det hos vederbörande, vilket likväl, i anseende till kronolänsmannen Lindahls hastiga ditkomst morgonen därpå, icke skedde.

Jonas Jonassons **hustru Martha Isacsdotter**, som sade sig vara född år 1766 i Wida socken och Jönköpings län, instämde uti alldeles lika berättelse med den henens man här förut avgivit, under försäkran, att hon icke hade den ringasre del eller medverkande ac dess svågerns brott.

Härefter framkallades torparen Peter Jonssons **dotter flickan Sara Lena Pehrsdotter**, som 9 år gammal, berättade, att samma dag dess fader avrest från Ektorpet till Småland, vilket skedde om aftonen, hade han tillsagt henne, att genast efter dess bortresa, bära bort en i boden stående säck åt skogen, samt lägga den uti en där varande lingrop, under den tillkännagivandeatt den innehöll tjuvagods, samt med förmaning att icke omtala det för någon.

Sara Lena skall jämväl åttlytt sin faders befallning, i så måtto, att hon gömt säcken i den av fadern omnämnda lingropen, med sådant sedermera genast omtalat för sin moster av vilken hon då erhållit en örfil, under yttrande "hade Du sagt mig till förut, skulle Du aldrig burit bort den. "

Jämväl förmälte Sara Lena, att då hon en gång, kort före marknaden i Söderköping, följt med sin fader åt skogen, hade han vid en backe därstädes visat henne en håla, varuti legat tre stycken säckar, övehöljda med granris, men vad desse säckar innehållit hade Peter icke omnämmt.

Kronolänsmannen Lindahl åter förklarade, att Jonas Jonasson ochd ess hustru, så mycket säkrare måtte avvetat stölderna, som utom detd e lätteligen kunnat förstå, att Peter Jonsson, vilken alltid varit känd som utfattig, omöjeligen kunnat hava en sådan myckenhet saker, som han fört med sig, utan ett de samma på ett oredligt sätt åtkommit, vid den hos dem verkställde visitation i sängarna och på höskullen funnit åtskillige tjuvagods, vartill jämväl kunde läggas den omständighet, att då han vid ankomsten till Ektorpet frågat, om några främmande barn hos dem vistades, hade de svarat nej, ehuru Peter Jonssons dotter Sara Lena varit närvarande.

Desse oaktat allvarligen tillsagde, att uppriktigt tillstå sanningen, förblevo icke desto mindre vid sitt förra nekande, att icke äga medvetande av Peter Jonssons brott.

Inspektoren Jonas Lindell på Mems säteri, tillstädes och frågad om Jonas Jonasson ochd ess hustrus frejd, förklarade att under all dem tid, som han varit vid godset, hade han om dem aldrig hört något det minsta som kunnat giva anledning till misstankar om dess redlighet

Vidare anmälde kronolänsmannen Lindahl, att han till urtima tinget låtit inkalla källarmästaren Enebom, svarvaren Åkerström och drängen Lars Eriksson i Söderköping, de förstnämnda, emedan de tillhandlat sig något av tjuvagodset och Lars Eriksson för det han varit behjälplig vid försäljandet därav.

Desse närvarande förklarade:

Enebom, att han av förre torparen Peter Jonsson i Frulöth, i november månad tillhandlat sig omkring 9 a 10 kannor brännvin för en riksdaler 8 skilling, vilket han desto mindre trodd vara stulet, han Peter Jonsson alltid varit känd för ärlig

Åkerström, att drängen Lars Eriksson något före julhelgen kommit till honom med hälsning från fru Aschan i Söderköping, om han ville köpa råg av henne. Hårtill hade Åkerström svarat ja, varpå han burit till honom omkring 14 kappar råg, för vilka han betalat 4 riksdaler 32 skilling, kunnandes Åkerström aldrig förmoda, att denna spannmål varit stulen, helst han av fru Aschan, icke långt före tillhandlat sig råg.

Mindre evtande **dränegn Lars Eriksson** förmålet, att han därom anmodat, att profossen Lars Jonsson till svaranden Åkerström försålt två strukna halvspann råg för 14 plåtar, samt att han för sitt besvär, av Lars Erhålli en plåt.

Tilläggandes på tillfrågan, det Lars Jonsson bett honom säga, att rågen tillhörde fru Aschan, men att hon icke ville, att dess man skulle känna, att hon densamma försålt.

Kronoåklagaren, som för närvarande icke hade någre skäl och ebvis mot Lars Ericsson, förbehöll sig öppet, att framdelse om han funne sig så befogad, få tilltala ej mindre honom än alle övriga, för vad emot dem kunde sig yppa, helst rykte utbred sig i orten, att en mängd personer bidragit till dessa stölders döljande.

Ingivandes en av honom upprättad förtecknign på alla de persedlar, vilka dels vid anstälde husvisitationer hos förre torparen Jonas Jonasson i Ektorpet, dels i skogen anträffat och i säckar, nu blivit hitförde.

Desse perselar återlämnades till de närvarande ägarna, vilas namn i brädden av förtecknignen tecknades, såsom kvitto, men de överblivne lämnas det år vederbörande till vidare förvar.

Samtliga anklagade framkallades härefter och tillsades, att nu uppgiva vad de till ävantiys ännu inte erkänt, men oaktat strängaste åttvarning, kunde ingedera förmås till anna berättelse i någon måtto, än den protokollet innehåller, vadan kronolänsmann Lindahl hemställde ärendet till urtima häradsrättens prövning, med anhållan, att i protkollet måtte bliva anmärkt, att han ifrån den 10 sistliden, då dess personer häktades, förskjutit kostnaden till deras underhåll.

Utslag.

Vad under rannsakingen förekommit har urtima häradsrätten i noga och behörigt övervägande tagit.

Ock den stund ej mindre profossen Lars Jonsson, än gossen Johannes Petersson, vilkens senare, om han ock ännu icke skulle hava fyllt 15 år, likväl som biträde med synnerlig varart, samt närmast intill denne ålder, bör straffas såsom mogande man, genom egne frivillige bekännelser, därom äro förbundne, att i sällskap med ännu icke arresterade, förre torparen Peter Jonsson i Frulöth, hava deltagit i en mängd stölder här i häradet, dels med dels utan inbrott, Lars Jonsson till ett sammanräknat värde an nittioen riksdaler 45 skilling 4 runstycken, samt Johannes Petersson till trettiontvå riksdaler 16 skilling allt banco.

För den skull, och som den förstnämnde eller Lars Jonsson, en gång förut blivit för inbrottsstöld dömd och avstraffad, samt dessutom biträdd med falska nycklars ägande, aktar urtima häradsrätten skäligt förklara dem skyldige till ansvar

Lars Jonsson efter 40 kapitlet 3 och 6 §§ missgärningsbalken, Kongl brevet av den 1 april och förklaringen däröver avd en 30 april samma år, samt Kongl förordningen den 9 december 1756 och

Johannes Petersson enligt 40 kapitlet 1 och 6 §§ missgärningsvbalken.

Men emedan desse bägge tillika vidgått sig, hava förövat stölder å åtskillige andra orter utom häradet, så kunnande, jämlikt 40 kapitlet 2 § missgärningsbalken och 10

kapitlet 21 § rättegångsbalken att därför undergå rannsaking vid vederbörlige domstolar, samt sedan för alltsammans dömas, där de sist lagföras.

Därnäst beträffande förre **artilleristen Anders Palm, hållkarlen Carl Fahlberg och dess hustru Stina Jöänsdotter**, så ehuru de jämväl otnunget bekänt, de förre att hava begått åtskillige stölder och hustrun Stina Jönsdotter, att hava försålt en del av tjuvagodset, likväl och samma brott icke är förövat inom detta härad, kan urtima häradsrätten sig därmed icke vidare befatt, än att jämlikt 10 kapitlet 21 § rättegångsbalken, desse ärender förvissa till vederbörlig domstols vidare årgärd.

Ytterligare och vad angår **torparen Jonas Jonasson och dess hustru Margareta Iscasdotter** i Ektorpet, så ehuru åtskillge sannolike anledningar mot dem förekommer, som skola de avvetat och varit delaktige uti de stölder, vilka torparen Peter Jonsson, jämlikt profossen Lars Jonssons uppgift, skall hava förövats, likväl och som de sådant förnekat och Peter Jonsson, ännu ej häktats, icke blivit över de honom påbörjade brott hörd.

Alltså kan urtima häradsrätten för närvarande icke annorledes utlåta sig rörande Jonas Jonassons och Martha Isacsdotter, än att de äro förpliktade vid laga ansvar, tills vidare icke lämna orten utan vid första påfordran, då Peter Jonsson hunnit gripas, inställa sig å den ort som för vidare undersökning i ämnet framdelse kan föreskrivas eller i annan händelse, a nses som hava de friheten förverkat.

Slutligen lämnade kronolänman Lindahl öppet, att om han siog så befogat finner, framdeles tilltala de personer, vilka till stöldernas döljande eller begränsande bidragit, men honom åligger att förre torparen Peter Jonsson, vilken såsom huvudman för detta tjuvaband, än att anse, noga efterspana samt i händelse han ertappas, till lagligt ansvar befordra.

Emellertid kommer samtliga ovannämnda, att genast under allra säkraste fängslig bevakning avföras till Styrestads tingsställe, för att Lösings härads urtima tingsätt, om vars sammankallande särskilde domhavanden redan dragit försorg å morgondagen föreställas.

År och dag, som förr skrivet står, på Björkekinds urtima häradsrätts vägnar
Christian Lundström.

Utdrag ur Björkekinds härads dombok.

Laga vinterting i Höckerstad den 6 mars 1809.

§ 17.

Å sysslans vägnar hade kronolänsmannen välaktade Magnus Fredric Lindahl, till detta ting låtit instämma herr ingenjören Åkerman, bönderna Anders Hansson och Anders Andersson i Brestad, Mattias Pehrsson och Sven Carlsson i Bjärka, Olof Nilsson i Oxtorp, Sven Gustafsson i Brunneby och Jean Nilsson i Sätra med påstående om böter och ansvar **för bristande vägröjning och felande nummerpålar** vid den innevarande år förrättade vägsyn.

Vid upprop av målet inställde sig käranden personligen och för svaranderna Anders Hansson, Anders Andersson, Matthias Pehrsson, Sven Gustafsson, Sven Paulsson, Olof Nilsson och Jean Nilsson förekom nämndemannen välförståndige Måns Olofsson i Tåby enligt en så lydande fullmakt:

" Innehavaren härav befullmäktigas att å våra vägnar utföra svarandetalan vid nu instundande hösteting med Björkekinds härad emot herr kronolänsmannen Lindahl rörande felande vägröjning.

Hållandes vi för gott med vad vårt ombud härutinnan gör och låter.

Anders Hansson, Anders Andersson i Brestad, Mattias Pehrsson i Nybble, Sven Gustafsson i Brunneby, Sven Paulsson i Bjärka, Olof Nilsson i Oxtorp och Jean Nilsson i Sätra
Till vittne Sven Zackrisson i Åsvittinge.

Rådmanen Odén, vilken förmodas vara sjuk, lät sig på intet sätt avhöra, men från ingenjören Åkerman inlämnade nämndemannen en så lydande skrift.

(Denna skrift finns inte med i domboken)

Efter uppläsandet härav förklarade kronolänsmannen Lindahl, att som svaranderna Anders Hansson, Anders Andersson, Mattias Pehrsson i Nybble, Sven Gustafsson, Sven Paulsson, Olof Nilsson och Jean Nilsson var ordentligt fullgjort vad å deras vägstycken, förut vid synen brustit, ville han denna gång emot dem nedlägga käromålet, men emot ingenjören Åkerman, vilkens vägstycke i denna stund är lika odugligt skött, fortsatte han instämningen i hela sin vidd, samt påstod, att i händelse häradsrätten skulle anse besiktning å vägen vara nödvändigt, den samma måtte ske på ingenjörens bekostnad.

Kunnandes kronolänsmannen därjämte icke undgå att nämna, det har ingenjören, som upprägräft vid pass 10 famnar av liket vid Fyrby vägstycke samt lagt jorden uti högar på ena sidan av vägen, oaktat därav skedd tillsägelse icke kunnat förmås att den borttaga. I anledning härav, och då vägfarandes hästar lätteligen kunde skrämmas av dessa högar och olyckshändelse därigenom äro att befara, kronolänsmannen jämte påstående om böter å ingenjören därför, yrkade det han jämväl måtte åläggas vid vite att genast bortföra högarna.

Riktigheten av denna anmälen intygade nämndemännen från Tåby socken.

Avsades:

Som herr ingenjören Åkerman påstod, vad åter av kronolänsmannen Lindahl vordet bestritt, att det härmed tillhörige vägstycke är i fullkomligt stånd.

Alltså och ägnar häradsrätten vidare han i detta ärende något utlåtande meddela, prövar häradsrätten skäligt fastställa, det bör ny besiktning av vägen tvenne nämndemän förrättas, medan marken ännu är bar, varföre de med skrifteligt bevis böra inkomma å nästa i häradet infallande lagtima vinterting, det målet alltså uppskjutas, och varvid ingenjören själv eller genom ombud bör tillstådes komma vid honom nu förelagt vite två riksdaler banco, varjämte han vid lika vite ålägges, att till förekommande av vådeliga följder för resande inom 8 dagar efter kungörelsen härav bortföra den av honom på allmänna vägen via Fyrby uppkastade högar.

Laga vinterting i Höckerstad den 21 februari 1809.

§ 53.

Uppropades till ytterligare företagande det till sistlidet ting uppskjutna, samt däri-
frånunder domboken § 17 till detta uppskjutna mål, mellan kronolänsman välaktade Mag-
nus Fr. Lindahl, å sysslans vägnar kårande samt ingenjören Åkerman och herr rådmannen
Lars Odén, svarande, angående påstående **ansvar för bristande vägröjning**, med vad mera
förra tingsprotokollet innehåller.

Härvid inställde sig kåranden personligen samt rådmannen Odén, nämndemannen välförstån-
dige Måns Olofsson i Tåby, behörigen befullmäktad, med ingenjören Åkerman lät sig på
intet sätt avhöra, och hade icke heller under hela tinget varit synlig, vadan krono-
åklagaren yrkade, det herr ingenjören måtte anses förfallen till det av häradsrätten
vid sistlidna ting, för dess uteblivande stadgade vite av två riksdaler banco.

Nämndemänne Sven Zackrisson i Åsvittinge och Pehr Pehrsson i Väsby inlämnade härefter
ett besiktningsbevis.
(Finns ej med i domboken)

Efter uppläsandet härav, anmälde kronolänsman Lindahl, att besiktningsmännen okunniga
om ingenjör Åkermans vägstycken, varit nödsakade att anlita nämndeman Johan Jostsson
i Fristad, att på deras förrättning, var för sig följaktiga, och vilken utan detta
besvär, påstod att åtnjuta en riksdaler banco i dagtraktamente.
Anhållande att ingenjören Åkerman måtte kunna skyldig till detsamma utgiva.

Vidare förklarade kronoåklagaren, att som rådmannen Odén, nu mera ordentligen fullgjort
vad å dess vägstycke förut vid synen varit, ville han för denna gången emot honom ned-
lägga käromålet, men emot ingenjören Åkerman fortsatte han instämningen i hela sin
vidd, samt tillkännagav att oaktat han behörigen låtit kungöra ingenjören om härads-
rättens, vid sistlidna ting, fattade beslut som ålägger denne senare, att vid två riks-
dalers vite inom 8 dagar efter kungörandet därav, samt till förekommande av vådeliga
följder för resande bortföra de av honom på allmänna landsvägen uppkastade jordhögar,
hade sådant ännu i denna stund icke skett.

Nämndemännen Sven Zackrisson i Åsvittinge och Pehr Pehrsson i Väsby, närvarande, inty-
gade ej mindre att de under den 18 november förledet år tillsagt ingenjören Åkerman
att låta bortföra de av honom på vägen uppkastade jordhögar, än även, att samma högar
ännu voro kvarliggande pp samma ställe och alldeles oroad.

Sedan kronolänsman Lindahl hemställt om cike, enär häradsrätten vid sistlidna ting
stadgade vite, icke varit nog kraftigt, att förmå ingenjören Åkermans inställelse,
häradsrätten vid ansenligare vite, ville ålägga honom, att å nästa ting tillstädes-
komma.

Så avseade deta utslag:

Enär kronolänsman mot rådmannen Odén nedalgt käromålet, ty låter och häradsrätten därvid
bero, men för herr ingenjören Åkerman, såsom i saken varande bart ofelbar borde göra
sig underrättad om häradsrättens vid sistlidna ting meddelade utslag. som vid två riks-
dalers vite ålägger honom, attå detta själv eller genom laga ombudtillstädeskomma,
alltså och då ingenjören icke visat något lagligt förfall för sitt uteblivande, anser
häradsrätten honom förfallen till ovanstående vite.

Kommer emellertid målet emot Åkerman att uppskjutas till nästa i häradet infallande
lagtima sommerting, varvid parterna skola sig ofelbart infinna, den försnämnda så vida
han vill ytterligare vara hörd

Laga Vinterting i Höckerstad den 20 februari 1808.

§ 65.

På sysslans vägnar tilltalade kronolänsman välaktade Magnus Fredric Lindahl gifta lösdrivaren Anders Sjögren och livgrenadier Fyrkrantz hustru Maja Botvidsdotter för med **varandra begånget tvåfalt hor**, påståendes dess laga straff.

I sammanhang härmed förtogs den instämning Sjögrens hustru Anna Maja Hindrichsdotter, emot nämnde sin man utökat, i påståpande att med honom erhålla äktenskapsskillnad, sedan han haft köttsligt umgänge med annan man hustru.

Vi nämnda företagande inställde sig i kronoåklagarens frånvaro frammonförmälte personer av vilka hustru Fyrkrantz, lång och rank växt, samt efter utseendet av jämn kroppstyrka men sinnesmässigt blödigast vid synbara mågen, att hon nu är 28 år gammal, född i Kuddby socken, inom häradet på Åkerby skattehemman, att fadern bonden Botvid Nilsson för några år sedan med döden abgått, och att modern Maya Caisa Månsdotter ännu levande, att hon efter flera års pigtjänst, dels i föräldrarnas hus och dels på andra ställen.

1805 har hon före Mickaelitiden blivit gift med livgrenadieren Fyrkrantz, att han då varit utkommenderad i Kronans tjänst.

Hade allena trenne lysningar skett å en söndag, samt vigseln blivit gjord på eftermiddagen samma dag. Därefter han inställde sig i tjänst för att sedan aldrig återkomma utan efter sista underrättelsen vara i fransk fångenskap.

Hon har aldrig haft behandling med honom, men mottagit tvenne hans barn i förra giftet, en gosse om 10 år och en flicka om trenne år, vilka hon ännu hade hos sig.

Hon förfäktade, att hon någonsin begått något brott och ej haft behandling med någon mansperson, förrän hon därtill blivit förförd av Sjögren skomakare.

Deras bekantskap började förledet år kort för Michaelietiden, då han gjorde sig ärende till henne för att hjälpa med lövröjning och nedläggning, fanns sedan ett år ofta återkommit, häromdagen han förlett henne till den brottsliga åtgärden, som ännu hittills fast satt, och härav hon kom före jultiden förmärkte sig vara havande, samt efter den upptäckten hon gjorde.....

Hon ångrade sitt brott och dem såg hon därmed åstadkomma för sin ovilja.

Därefter förehämtades Anders Sjögren, som befanns av medelmåttig växt, låghalt, men till utseendet av prima kroppskrafter, berättade sig vara 28 år gammal, född i Furingasstad socken av fadern, numera avledne soldaten Olof Sjögren och modern Maya, omgift med kyrkoväktaren Carl Jansson i Kuddby.

I sin ungdom skall han lärt skomakarehantverket, såsom dräng i flera år i åtskilliga socknar, särskilt sockenskomakare, samt därimellan anna arbete.

För 8 år tillbaka, blev han gift med sin hustru Anna Maija Hindrichsdotter, under vilket äktenskap inga barn är framavlade, och haver de sällan bott tillsammans och haver ej haft någon säker hemvist.

Aldrig skall han ha något brott begått eller lidit straff, men därom påmind av kronoåklagaren, nästlidna år, att han såsom lösdrivare hava varit intagen på Spinnhuset i Norrköping, där han någon tid varit intagen, och tillstod han även att han innevarande år icke är någonstädes mantalsskriven.

Under denna berättat upplyst av nämnd och åklagare, att han merendelse beständigt strukit omkring och mera då varit känd under namnet Rungel-Kutt, samt avskydd för sin lösakriga leverne.

Sjögren nekade väl i början att olovligt umgänge med hustrun Fyrkrantz, med bekände därefter någons stunds besinning till och lämnade påminnelse om bråket, samt gjorde i den del, lika berättelse med bemälda gossar, att bekansskapen började före nästledna Mickaelie och sedan allt jämt fortsatt ända hittills, samt att hon före jul underrättat honom om sitt havandetillstånd och när hon väntade födseln inträffa.

Såframt tillstod Sjögren, att han aldrig tänkt på obehörigheten av detta olovliga umgänge utan fast han det ansett för en lyckelig tid att kunna bliva skild från sin egen hustru, för vilken han vad sagt aldrig haft någon vänskap, mindre likaledes denn av sammanförts med Anna Maya Hindrichsdotter, förklarande att som Sjögren så tillfällig de varit till hopa, levat med henne fredligt och osämlikt, samt icke kunnat bidra något till henens underhåll, hade hon varit tvungen att vara hos andra för att få födan att räcka til samt uppehöll sig för det mesta i Mogata socken och Hammar-

Både hon och Sjögren tillstodo och förklarade att de icke haft sängalag med varandra på långa tider, och pålades ännu mindre, sedan umgänget börjats emellan honom och hustru Fyrkrantz.

Åt upplysning i ärendet hade inkallats rusthållare Johan Peter de Try och Lars Jonsson i Fyrby, på vars ägor där Fyrkrantz soldattorp, där hustrun Fyrkrantz bor, förre nämndemannen Lars Svensson i Skårby, dubbleringsbåtsmannen Jöns Friman och dess hustru Ann Cajsa Pehrsson. och med ment dessas personer ej förestående något jäv, så framsvoro dessa vittneseden, påmindes dess vikt och berättade var för sig

1) de Try att sedan gått dess hustru Fyrkrantz låg innan med Sjögren, av många kallad Rungel-Kutt, hustrun pantsatt hos honom, oaktat roteintressenterna ofta gjorde påminnelse däramo, hade han tillika med de tvenne efterföljande vittnen, såsom alla tre delägare i soldattorpet där hon bor, gjält till henne för mot tvärsäkra oanständigheter att upphöra därmed eller att flytta från torpet, varvid hon fritt och även med några bestämda sannaingar, samt själv uppskjutit sin födelsetid inträffa straxt invid instundande pingstshelg.

Då vad vittnet kände till var Fyrkrantz, som råkat i fransk fångenskap, ännu levande. Roteintressenterna skola för kort tid sedan haft kort från honom, men då var det mycket gammalt

2) Lars Jonsson instämde uti alldelse lika berättelse med förra vittnet, med tillägg att han för kort tid sedan Rungel-Kutt till länsmannen, som strängt tillsagt honom att avhålla sig från hustru Fyrkrantz men så snart han samma dag slapp lös, hade han gett sig dit, och sedan varit där både nätter och dagar.

3) Lars Svensson hade meddels enahanda utsagor instämt till föregående vittnen.

4/ Jöns Friman kunde icke mera än att Sjögren, som vittnet utmärkte med Rungel-Kutt, alltjämt sedan förra hösten uppehållit sig hos hustrun Fyrkrantz, vackert boende i gemenskap, han väl inte sett dem i gryningen, men väl en oanständig bekantskap dem emellan.

I synnerhet påminner sig vittnet, att då han på morgonen sistone tredje dags jul, i något ärende ingått till hustru Fyrkrantz, där Sjögren varit, och härmed, som ännu legat, riktigt på sängen och påtagit sig kläderna, hade Sjögren kommit fram och påstod att han hjälpte hustrun med lagning av spiseln.

5) Anna Cajsa Pehrsson påstod sig sett vid bostället hustru Fyrkrantz väldigt inställsam med Sjögren, men ingen oanständighet förövat.

Efter vittnenas berättelser upplästs och godkänts, förmälde kronoåklagaren sig icke hava tillgång på flera skäl och uppläsnignar, men yrkade bestraffning å de brottsliga och Sjögrens hustrun, fortsatta påstående om äkteskapsskillnad med honom, som däremot och hade att påminna och i övrigt alena att tillägga, men hustrun Fyrkrantz underkastade sig med tungor och beskedlighet det starff häradsrätten anses förekomma.

Utslag

Som lösdrivaren, gifte skomakaredrängen Anders Sjögren och livgrenadier Fyrkrantz hustru Maya Botvidsdotter åtaganden genom frivillig bekännelse, vilka med flera samstämmiga omständigheter blivit strykt, förenämnda att hava med varandra förövat tvåfalt hor, varav kan hon och dess tillstånd, finner häradsrätten efter förmåga av 56 kapitel 1 paragrafen missgärningsbalken, jämfört med Kongl förordning den 20 januari 1797, så och Kongl brev till domstolarna av den 2 december 1784, prövar häradsrätten skäligen fastställa det skola Sjögren och Maya Botvidsdotter straffas med högsta kroppspåbud, samt avtjäna på Linköpings slott med tjuugoått (28) dagars fängelse med vatten och bröd samt därjämte i Tåby sockenkyrka undergå hemlig skrift och avlösning.

Kommandes likväl Maya Botvidsdotters straff i anseende till ghennes havandetillstånd, icke verkställas förrän hon orkar efter det hon fött barnet.

I övrigt och emedan Sjögrens hustru yrkat skillnad i äktenskapet med honom och sedan han beträtts genom denna stämning med honom bevisligen nekat sängalag, ty och vid följe av 13 kapitlet 18 paragrafen giftermålsbalken, finner häradsrätten detta äktenskap må upplösas.

Med motvilja mot denna dom begäres skiljedom hos Högvärdiga domkapitlet i Linköping. Beslutades och, då Sjögren utan försvar, vid stämningstvång, efter undergått straff befordras till allmänt arbetshus.

Laga vinterting i Höckerstad den 6 mars 1809.

§ 50.

Hade hustrun Stina Olofsdotter på Ljunga ägor till detta ting **utverkat stämning** å sin man, bonden Anders Larsson därstädes, i anledning av ett så lydande memorial:

" Lofliga häradsrätten ödmjukast anhålla om stämning på bemälte min man, bonden Anders Larsson för det han mig utur dess hus, varifrån jag lämnade, mina små barn efter mig och vilka nu saknar all skötsel, måste gå till min broder o Eggeby, för att söka tak över huvudet, samt ävenledes plikta för det han obarmhärtigt med hugg och slag överfallit mig och tillfogat flera blåmärken, samt i grova hotelser både mot mig och barn. Vållofliga häradsrätten finner alltså, de orsaker vilka föranlåtit mig till detta steg. Utan hjälp och understöd av min man, vars hembo min ungdom ochs amt i okunnighet om, huru mine barn hanteras, då de nu äro i avsaknad av all modersomsorg, måste jag

På upprop inställde sig käranden hustrun personligen, tillika med dess broder bonden Olof Olofsson i Eggeby, biträdd av hovrättsauskultatnte her Per Hertzman, samt svaranden även personligen, anförande den sistnämnde, att han som varit gift med hustrun i 8 år, alldeles inte slagit henne, men väl hade han, såsom husbonde, stundom kunnat bliva ledsen, när hustrun icke rättat sig efter dess begäran. Tilläggades hon, nu icke övergivet sitt hus, om hon därtill i blivit hotad och förledd av sin broder, vilken därigenom trott sig kunna åtkomma den lilla penningssumma, som henne i arv tillfallit.

Kärandeombudet anhöll därefter, att kronolänsman Lindahl tillika med nämndemännen Jean Jostsson i Fristad och Måns Olofsson i Tåby, måtte bliva avhörda.

Desse närvarande och ojävade framstodo allts. på tillsägelse, och på given ed berättade.

1) Lindahl, att han en gång varit på en förrettning och tillsammans med nämndemannen Jean Jostsson i Fristad gått till svarandens stuga för att få litet vatten. Inkomna i stugan hade allt varit osnyggt och i oordning. Hade endast träffat en liten flicka, vilken på kronolänsmannens fråga, varest modern var, svarat att hennes far samma morgon kört bort henne. Tillfrågades kronolänsmannen, att då han en annan gång varit på en utmättningsförrättning hos svaranden, hade denne betthonom försälja all sin lösa egendom på auktion, emedan han hade en så dålig hustru, att han omöjligt kunde hava lantbruk, men vittnet nade därmed icke velat befatta sig.

2) Jean Jostsson instämde till alla delar med föregående vittne, under tillägg att han väl hört svaranden gorma på sin hustru, men aldrig förmärkt honom slå henne utan endast velat styra hennes gagn i huset.

3) Måns Olofsson utsade, det han ofta hört buller och oväsande i svarandens hus, samt att hustrun en gång visat vittnet flera blånader på låren, som hon sagt sig hava fått av sin man.

Vittnet hade i anledning härav föreställt svarandens olagligheten av sitt uppförande emot hustrun, varvid svaranden yttrat att han därtill, såsom hennes man, ägde rättighet, och att han kunde göra det i vittnets åsyn om han så behagade.

Vittnesmålen upplästes och erkändes, varefter, och sedan svaranden förnekat tillmålet, samt kärandeombudet yrkat instämningen och påstod, att hustrun måtte från mannen varda lagligen skild.

Häradsrätten avsade följande utslag:

Inna häradsrätten med detta ärende kan någon vidare befattning taga, anser häradsrätten nödigt förvisa parterna till Tåby församlings prästerskap för att på sätt Kongl. Kyrkoordningen föreskriver av dem erhålla tjänliga föreställningar till kristelig och anständig sammanlevnad, av vilken abledning, målet allts uppskjutits till nästa i häradet infallande lagtima vinterting, varvid parterna åter skola personligen infinna, försedda med deras själasörjares bevis om de dem gjorda givna förmaningen.

Emellertid, och i ände det häradsrätten förbinder kärandehustrun, att nu genast återflytta till sin man samt då kvarbliva och emot honom och sine barn dess skyldigheter såsom hustru och moder uppfylla, varemot Anders Larsson sedan åligger emot hustrun att uppföra sig anständigt och fogeligen aktar häradsrätten skäligt härigenom stadga ett vite av tio riksdaler banco, vartill den av dessa makar skall vara förfallen som den andre hädanefter med ord eller gärningar bevisligen förolämpas.

Börande jämväl nämndemännen Jean Jostsson i Fristad och Måns Olofsson i Tåby noga dessa personers uppförande, för att därefter jämväl kunna underrätta i vintertinget.

Laga vinterting den 6 mars 1809.

§ 58.

Vid upprop av det till sistlidet ting instämde, samt därifrån under domboken hit uppskjutna mål mellan hustrun Stina Olofsdotter på Ljunga ägor, kårande, och dess man bonden Anders Larsson därstädes, svarande, rörande påstådd ansvar för oenighet i äktenskapet och därunder begångna våldsamheter, på sätt och med vad mera förra tingsprotokollet innehåller, inställde sig desse parter personligen, samt till följe av häradsrättens å sistlidet ting meddelade utslag inlämnades följande bevis.

" De gifta personerna Anders Larsson och dess hustru Stina Olofsdotter i denna församling, hava enligt respektive domstols utslag, vist allt sig hos undertecknad.

Efter gjorda föreställningar om enighet och kristelig sammanlevnad inbördes, erkände de härav nödvändigheten samt lovade förglömma de hittills föröfvade stridigheterna, men beflita sig hädanefter om en sådan levnad medels vilke de kunde vinna Guds nåd och ernå egen tillfredställelse.

Detta varder dem alltså till bevis lämnat.

Tåby den 20 februari 1809.

S. Juringius adj.past.

Efter uppläsandet härav förklarade kårandehustrun, på tillfrågan, att hon jämväl sedan höstetinget varit ett mål för sin mans grymma hotelser och obarmhärtiga behandling, men då sådant alltid skett under det de varit ensamma, ägde hon icke några bevis till hans övertygande därom.

Anders Larsson åter försäkrade, att han under denne tid, även som tillförne uppfört sig anständigt och fogeligen emot sin hustru, samt förmodade, att någon oenighet dem emellan säkerligen aldrig uppstått, sö framt hon icke av sin broder, bonden Olof Olofsson i Eggeby, blivit tubbad och förledd att övergiva sitt hus, varigenom denne trott sig kunna åtkomma den lilla penningssumma, vilken henne i arv tillfallit.

Nämndemännen Jean Jostsson i Fristad och Måns Olofsson i Tåby närvarande, och tillfrågades om dessa personers uppförande.

Det rykte väl gått, att de åter varit oeniga, men vilkendera av dem, som till osämja varit orsaken, kunde nämndemännen så mycket mindre upplysa, som de själva icke vid något tilfälle varit vittne därtill, helst torpet, vilket parterna bebo, är så avlägset från all grannskap, att någon människa sällan eller aldrig därstädes träffas.

Kårandehustrun anhöll att till undvikande av vidare våldsamheter å mannens sida, måtte från honom bliva lageligen skild, helst någon ändring i hans uppförande icke var att förmoda, varefter och sedan upplyst blivit, att parterna under deras äktenskap med varandra sammanavlat trenne stycken barn, en flicka på 8 år och en gosse på andra året gammal.

Häradsrätten avsåde följande utslag frn 4 mars.

Som under rättegången framkommit att hot och bitterhet emellan Anders Larsson och dess hustru Stina Olofsdotter så råda fått, att de efter föregången varning av prästerskapet, icke sämjas kunna.

Alltså och då det icke vorde upplyst, vilkendera av dem, som till denne oenighet i äktenskapet vållande varit, aktar häradsrätten skäligt i förmåga av 14 kapitlet 1 paragrafen giftermålsbalken döma till skillnad desse makar emellan till säte och säng på fyra år under vilken tid hustrun Stina Olofsdotter, såsom därtill mest skickad äger, att hos sig behålla barnen.

Kommande till utrönande av det underhåll som Anders Larsson och dess hustru under denna äktenskapsskillnad bevisa, undersökning av boets tillstånd genast efter detta ting förrättas av nämndemännen Sven Zackrisson i Åsvittinge och Måns Olofsson i Tåby, vilka åligga att bouppteckningshandlingen å nästa laga sommarting i häradet ingiva, varefter häradsrätten vill sig i detta ännu vidare utlåta.

Laga vinterting i Höckerstad den 6 mars 1809.

§ 83.

Tillm detta ting hade organisten och klockaren Israel Ekstam i Tåby låt it instämna herr lantmätaren I. Åkerman i Ljunga, med påståendet, att denne sistnämnde måtte åläggas genast till kåranden utgiva en tunna råg, antingen in natura eller efter gängbart pris, samt ersätta åbragt rättegångskostnad.

Vid målets upprop inställde sig käranden personligen, men svaranden, ehuru i nämnden intygat vara rätteligen stämd, hade under hela tinget icke varit synlig och lät sig nu icke eller på minsta sätt avhöra, vardom kronolänsman Lindahl, närvarande, o honom yrkade böter.

Käranden inlämnade härefter, till styrka för sin instämning en så lydande handling: "Av herre organisten Ekestam har jag till låns bekommit två tunnor råg, som i höst skall återbetalas med lika intresse som till sockenmagasinet.

Vänligen givet Ljunga den 16 juni 1807.

I.G. Åkerman

1807 den 2 november betalt räntan

1808 den 7 juli 6 riksdaler bekommet

1808 den 7 oktober 10 riksdaler bekommet

Efter uppläsandet härav förklarade käranden att på denna skuld nu icke återstod mera, än den fordrade 1 tunna råg, vilken han yrkade utbekomma.

Ingav samtidigt en expenseräkning.

Häradsrätten aktar skäligt, att med herr ingenjören Åkerman fällande till en riksdaler

Fortsättning **lagfartsprotokoll** den 22 februari 1809, § 5.

gången köoeavhandling, särskilt utser.

Och som nämnda summa 1.185 riksdaler 8 skilling 10 runstycken banco blivit till oss erlagt och gulden, så varder den ock kvitterad samt berörde halva rusthåll rätteligen hörer eller framdelse tillvinnas kan, bemälte vår son Botvid, dess barn och arvingar här genom tillägnat, att såsom sin lagfångne egendom, nyttja, bruka och besitt.

Som skdde uti tillkallade nedanskrevne vittnens när och övervaro.

Alm den 12 februari 1810

Erland Jonsson Ingrid Botvidsdotter

Säljare Jonas Erlandsson såsom för egen del nöjd.

Såsom närvarande vittnen:

Nils Hellströmmer Nils Holm

Lagfartsprotokoll den 23 maj 1809.

§ 8.

Förelades häradsrätten, med anhållan om lagfart, ett köpebrev, ord ifrån ord, så lydande:

I kraft av detta mitt öppna köpebrev, upplåter och försäljer jag Gerhard Johan Westell, till herr trumpetaren Carl Magnus Wåghals och dess kära maka fru Inga Margareta Tholander, det uti testamente efter min avlidna morbroder, borgmästaren Carl Johan Kinborrg mig tillfallana och tillhörande **ett sjundedels kronoskatte hemmanet Oxtorp**, beläget uti Linköpings län, Björkekindfs härad och Tåby socken emot en överenskommen och be-tingad köpesumma av ett tusende trettio sju riksdaler specie banco, att samma hemman tillträda den 14 mars 1810 i det skick och stånd detsamma sig då befinner.

Och som herr trumpetaren Wåghals och dess fru till mig betalt nämnda köpesumma 1.037 riksdaler specie banco, den första penningen med den sista.

Alltså avstår och avhänder jag mig berört hemman Oxtorp för mig och mina arvingar, och tillägnar detsamma hett trumpetaren Wåghals och dess fru att det vid tillträdesdagen den 14 mars 1810 emottaga och sedaermera för sig och sina arvingar, arvinge efter arvinge fritt och obehindrat äga, besitta, nyttja och använda såsom alla numera, deras laga och välfångna egendom. Ståndande jag köparen hemul efter lag.

Till vissa härav har jag detta köpebrev i vittnes närvaro egenhändigt undertecknat och mitt bräckliga sigill därunder, som skedde i Stockholm den 21 februari 1809.

G.J. Wetsell.

Att sekreterare Westell sit ovanstående namn uti vår närvaro egenhändigt tecknade, betyga såsom tillkallade vittnen.

Isaac Dellvik, sekreterare uti Kongl. Överståthållareämbetet.

Eric D. Wingstedt auctarie uti Kongl Överståthållareämbetet.

Lagfartsprotokoll den 23 maj 1809.

§ 11.

Under anhållan om lagfart, förelades häradsrätten ett köpebrev, av sådan ordalydelse:

Genom detta öppna salubrev upplåta och försälja till prosten och kyrkoherden uti Konungsund värvörldige och höglärde magister herr Johan Schenmark, vi undertecknade lagliga arvingar efter vår avlidna käre broder och faderbroder, i livstiden löjtnanten ädla och välbördig herr Carl Juring, vår tillfallna **tjugofyra tjugofemtedelar uti dess efterlämnade kronoskatte rusthållet Stensvad** ett mantal under nummer 17 av Vikbolandet kompani vid f.d. Östgiötha Cavalleri regemente med tilllydande torp samt gröda och inventarier, gamla skatterättigheten av **dithörande augment kronoskatte hemmenet Nybble** 1/2 mantal i Tåby socken, Björkekinds härad och Östergötlands län belägna, och detta allt emot en överenskommen köpeskillning av tio tusende sexhundra sextiosex riksdaler trettio två skillingar specie banco, på det sättet beräknat, att för själva rustningsstammen Stensvad erlægga 8.000 riksdaler banco samt för augmentsrättigheten, börda och inventarier 2.666 riksdaler 32 skilling i samma mynt.

Och som vi hela förenämnda köpesumma 10.666 riksdaler 32 skilling banco, den första penningen till den sista, riktigt viktigt och till fulllo med nöje nummerat varde.

Lagfartsprotokoll den 23 maj 1809.

§ 15.

Med anhållan om lagfart ingavs till häradsrätten ett så lydande köpebrev:

Allom dem som detta mitt öppna köpebrev se eller höra sig föreläsa, gör jag Anders Hansson härmed vetterligt, att jag opplåter och försäljer, det jag och i kraft härav å öppen auktion i Tåstad den 14 april, försålt mitt ägandes **ett fjärdedels hemman uti hela skattavlönings hemmanet Tåstad** i Tåby socken och Björkekinds härad beläget till skattemannen Anders Andersson och dess hustru helena Andersdotter i Valingstad, för en med klubbslag fastställd köpesumma stor åttahundra sexton riksdaler, 32 skilling banco speciemynt.

Och som dess 816 riksdaler 32 skilling banco nu fullfullo äro betalda, varde de och härigenom kvitterade, ty avhändar jag mig all rätt till förenämnde ett fjärdedels hemman Tåstad och tillägnar Anders Hansson och dess hustru, barn och arvingar att nyttja och bebo såsom sitt numera deras väfångna egendom, det vare sig i hus, skog och mark med vad som därtill hörer, inte undantagande.

Förbindande mig till hemul efter lag.

Kuddby den 3 maj 1809.

Anders Hansson

Vittnen Ol. Enell J. Höglund

Laga sommaring i Höckerstad den 23 maj 1809.

§ 17.

Enär med anledning av häradsrättens sistledet ting, under § 58 tagna beslut, uti förhavde och huvudsakligen avgjorde mål emellan hustrun Stina Olofsdotter på Ljunga ägor, käranden, och dess man bonden Anders Larsson, svarande, rörande oeninghet i äktenskapet.

Samma ärende nu uppropades, företrädde den sistnämnde och inlämnade en till häradsrätten ställd, så lydande skrift

Lit. A. Att torparen Anders Larsson i Målslätten av Tåby församling med posten därifrån den 15 sistlidna mars, till kommissionären i Jönköping avsänt besvär, ställde till Höglöfliga Kongl Hovrätten över Björkekinds lofliga rätts utslag i saken mellan honom och dess hustru om osämja i äktenskapet, intygas.

Söderköpings postkontor den 1 april 1809 S.M. Cederborg.

Lit. B. Att hustrun Stina Olofsdotter till avsändning med morgonposten inlämnat sin av Höglöfliga Kongl Hovrätten infordrade förklaring över de besvär hennes man, torparen Anders Larsson anförde över Björkekinds härads rätt den 4:de sistlidna mars över utslag om skillnad till säng och säte, och övriga handlingar därjämte, återsänt allt till kommissionären i Jönköping.

Söderköpings Kongl Postkontor den 23 maj 1809 S.M. T. Cederberg

Efter uppläsandet härav avsades, som Anders Larsson med bevis från Kongl postkontoret i Söderköping behörigen styrkt, det han uti Kongl Maj:ts och Rikets höglofliga Götha Hovrätta anfört besvär över denne häradsrätts den 22 februari med ette, utslag i målet, samt samma besvär, sänt till kommissionären utställde med ess hustru Stina Olofsdotter, finner häradsrätten sig icke tillståndiga, att för närvarande och intill dess besvären i hovrätten blivit avgjorda, meddelas något utlåtande rörande det underhåll, som Anders Larsson och dess hustru under deras ädömde äkteskaspskillnad beskriva.

I anledning varav ärendet uppsljutes till näst i häradet infallande lagtima hösteting, då Anders Larsson åligger uppvisa, antingen Höglofliga Kongl Hovrättens utslag i målet om det då fallit, eller också behörigt bevis, att besvären avvisade avgjorde.

Laga sommaring i Höckerstad den 23 maj 1809.

§ 19.

Inlämnades till häradsrätten en så lydande handling:

Efter skedd kundgörelse i socken- och omliggande kyrkor insyällde sig undertecknad på nedanskrivna år och dag, uti **torpet Nymålen på Bjärka ägor**, i Drothems socken och Björkekinds härad beläget för att genom **auktion** försälja detsamma, vilket är köpt från Bjärka skattehemman på femtio år, räknat ifrån den 18 mars 1804 enligt förpantningsbrev av den 4 oktober 1803.

Innehaves nu, efter å samma brev den 15 nästlidne tecknade transport av änkan Brita Christina Jonsdotter i Mörje och dess omyndiga barn.

Ock består detta hemman av de lägenheter och förmåner, som i nämnda förpantningsbrev äro beskrivna jämte alla där befintliga husbyggnader och hägnad, samt nu växande gröda, det anropas genast och med denna dag för tillträde och disponera i fyrtiofem års stid att på sätt omnämnde förpantningsbrev innehåller en av inropningssumman, förbinder inroparen den 1 oktober betala riksgäldssedlar ett hundrade ett hundrade elva riksdaler och en 1 november tvåhundrade tjugo två riksdaler 10 skilling samt att det övriga den 14 mars 1810.

Efter uppläsandet och tillkännagivandet för auktions sökande om torplägenhetens beskaffenhet som och betalningsvillkoren, skedde utropet från en mindre summa och stannade högsta budet av förre bonden Magnus Paulsson i Blinnestad, med femhundrade femtio fem riksdaler tjugo sju skilling riksgäldsmünt, som på vanligt sätt med klubbslag befattades, intygas

Topret Nymålen den 13 april 1809

Israel Ekstam

Att detta salu till vårt nöje skett i följe varav vi avhände oss all vidare befattning med detta hemman och tillägna det inroparen Magnus Paulsson och dess arvingar med rättighet att sig äga och efterfölja förpantningsbrevet jämte all gröda, befästa med våra egenhändige underskrifter.

Ut supra Brita Christina Jonsdotter

På de omyndigas vägnar, såsom god man underskriver.

Lars Svensson, Skårby, Tåby socken.

Till vittne underskriva, som på en gång närvarande:

Lars Jostsson i Stora Grönhög, Furingstads socken,

Sven Jonsson i Fristad, Tåby socken.

Häröver avsades

att denna handling skulle i domboken ordagrant intagas, vederbörande till framdeles säkerhet samt den kraft och verkan, som med lag enligt är.

Lagfartsprotokoll den 20 oktober 1809.

§ 3.

För bonden Sven Larsson i Tåstad beviljades tredje lag uppbudet på **2/8-delar i halva skatte infanteri benefecie hemmanet Tåstad**, som han tillhandlat av klockaren Anders Thälén och ess systrar Catharina och Anna Christina Larsdöttrar. denne senare genom sin man bonden Jonas Pehrsson med bifall av dennes fader och svärfader Lars Svensson, för en överenskommen köpeskillning 296 riksdaler 14 skilling 20 runstycken banco spedie.

Laga hösteting i Höckerstad den 20 oktober 1809.

§ 13.

Som, vid upprop av det från sistlidet ting, under dombok § 17 hit uppskjutna mål, mellan hustru Stina Olofsdotter på Ljunga ägor, kâränd, och dess från henne, på fyra år, skilde man, förre bonden Anders Larsson, svarande, angående det understöd, som kârändan under denna tid avd ess man borde åtnjuta, någon av parterna till ärendets utförande sig icke inställde.

Alltså och då de ålagt kârändan att till bevakande av sin rätt sig nu infinna, aktade häradsrätten skäligen låta vid målet avskrivande bero och förbliva.

Stina Olofsdotter likväl öppet lämnades, samt Höglofliga Hovrättens utlåtande kungörde ännu för det å nyo anmälan, om förening mellan parterna icke vorden ingången.

Laga hösteting i Höckerstad den 20 oktober 1809.

§ 36.

Blev en så lydande handling till häradsrätten ingiven:

Uppå nedanstående dato, är följande köpekontrakt emellen undertecknad avslutad, som å ömse sidor obrottsligen hållas skall:

1) Jag Johan Henric de Try med min kära hustrus ja och samtycker upplåter och försäljer till ovärdelig ägo vårt ägande 2/3-del kronorusthåll, stam nummer 18 vid Vikbolandets kompanie Fyrby med ty åtföljande 2/3-dels skatteaugment hemmanet därstädes och 2/3-delar stätteutjorden Rappsala, allt beläget uti Björkekinds härad och Tåby socken till bonden Håkan Olofsson och dess hustru Brita Stina Larsdotter i Kjörtlinge, Stenby socken och Östkindis härad, med all därtill hörande ägor, så i hus och jord, åker och äng med mera för en oss emellan överenskommen summa stor, nämligen för rusthållet ett tusende riksdaler banco samt för augmentet med utjorden tre tusen riksdaler banco och i vängåva till madan de Try trettiosju riksdaler 1 skilling 9 $\frac{1}{2}$ runstykke banco, vilka summor skall betalde vara första hälften den 14 mars 1810, två tusende riksdaler banco samt andra hälften eller återstoden Pålsmäso därpå följande två tusen riksdaler banco och vängåvan erlægges vid samma tillfälle utan ränta till nämnda tider, men skulle några åenningar i förskott lämnas, skall ränta därföre erläggas.

2) För rustningen och alla gårdens onera av vad namn de vara må, är jag de Try, ansvarig före den 14 mars 1810, men ifrån den tiden ankommer allt sådant köparen.

3) Så snart förenämnda första halva blivit betald, skall köpebrev härå meddelas, vartill köparen består karta, samt säljaren och köparen avgiften det år köparen.

4) Får hemmanet tillflyttas den 14 mars 1810 och således tillträdas året före eller år 1809.

5) Vedbränsle till hsubehov förbehåller jag mig till avflyttningen och får skogen ej på minsta sätt illa medfaras.

Och på det, av vvad föreskrivet är ingen måtto förändras äro tvenne exemplar härav upprättade och av oss egenhändigt undertecknade, som skedde i Fyrby den 7 mars 1808.
Marie Eleonora Mitzer, Johan Henric de Try

Laga sommaring i Höckerstad den 23 maj 1809.

§ 21.

Vice lantmätaren, herr J. Bergstrand, lät med anhållan om stadfästelse, å en till häradsrätten inlämna, en av honom förledet år författad geometrisk kart med protokoll och beskrivning över Ljunga bys ägor i Tåby socken, vilken blivit av honom i storskifte lagda, tillika med behörigt bevis, att offentligen vardet kunngjort, det samma karta å denne dag till fastställelse skulle ingivas.

Och som, på efterfrågan, något klander därutinnan icke förspordes eller stämning till detta ting i sådant ändamål vorden uttagen.

Alltså och enligt vice lantmätaren Bergstrands anhållan, samt i förmåga av 81 paragrafen om lantmäteriet i riket av den 12 augusti 1783, blev denne storskifteskart av häradsrätten gillad och stadfäst till vederbörane jordägares framtida säkerhet och efterrät-

telse, varom påskrift skedde å kartan, samt bevis på begäran meddelas genom utdrag av detta protokoll